

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

போக்கை மாற்றிக் கொள்ளுமானால் இலங்கையில் இருக்கிற மக்களுக்கு அவர்கள் பாதுகாப்பைத் தேடியவர்களாவார்கள், அங்கேயிருக்கிற மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தை உருவாக்கியவர்களாவார்கள், அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு சமவாழ்வு உருவாக்கியவர்களாவார்கள். அந்தப் போக்கிற்கு மாறான போக்கை கடைபிடிப்பார்களானால் வரலாறு அவர்களை கட்டாயம்தூற்றும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனை குறித்து தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திடீரென்று எழுந்து பேசக் கூடாது. அதுபற்றி அன்றைக்கே பேசி விட்டோம். விவாதம் முடிவுற்றது.

2. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987—88 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 48—ஊரகத் தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 48 ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,91,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

திரு. மு. இராசாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கும்பகோணத்தின் அருகில் உள்ள தொழில் வளர்ச்சி நிறுவன வளாகத்தில் பட்டு நூல் முறுக்கு ஆலை அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 48 ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,91,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1987 ஏப்ரல் 27]

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களில் செங்கல் தொழிற்சாலை, ஓடு செய்யும் தொழிற்சாலை, மண் பாண்ட தொழிற்சாலைகளை நிறுவுபவர்களுக்கு குளங்களில் மண் எடுக்க உரிமையும், கடன் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை 48 ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,91,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, வறட்சியால் அடிக்கடி பாதிக்கப்படும், உசிலம்பட்டி தொகுதி பகுதியில் புதிய ஊரகத் தொழிற் கூடங்கள் துவங்குவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை 48 ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,91,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்:

Sir, to discuss the need to develop Coir Industry I move—

That the allotment of Rs. 13,91,11,000 under Demand 48—Rural Industries be reduced by Rs. 100.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த  
[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57 ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,20,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”



[1987 ஏப்ரல் 27]

திரு. கே. சுப்பராயன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57 ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,20,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, சாத்தான் குளம் தொகுதியில் சிறு தொழில் முனைவோருக்கு மாவட்ட தொழில் மையம் மூலம் கடன் வழங்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57 ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,20,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை 48 பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு\* \* அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நான் படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு குறிப்பில் ஏற்றிக் கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களைச் சொன்ன பிறகு கடைசியாக என்னுடைய பதிலுரையைத் தருகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

\* திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரிய ஊரகத் தொழில்கள் மானியக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். புதிய 20

\*\* 137—185 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் கிராமத் தொழில், குடிசைத் தொழில், சிறுதொழில் ஆகியவைகளைச் சீரான நிலைக்குக் கொண்டு வந்து, மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை இந்த அரசு உருவாக்கி வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் தொடங்குவதற்கு மாவட்டத் தொழில் மையம் வழி காட்டியாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் பரிந்துரை செய்கிற கடன்களை வங்கிகள் காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். தொழில் மையத்தில் இந்த தலைமை வங்கிகளைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள்தான் கடன் உதவி மேலாளராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் இதில் காலதாமதமாகிவிடுகிறது என்பது நாம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயமாக இருந்து வருகிறது.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே, சட்டமன்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்று இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தேன். இது முறையாக நடந்து வருகிறதா? என்பதை அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு சுய வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. அவர்கள் வேலைக்காக எப்படி அலைகிறார்களோ, அந்த அளவிற்கு தொழில் மையத்திற்கும், வங்கிகளுக்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன வழி? இதைச் சீக்கிரமாக முடிவு செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம், என்ன முடிவு செய்யலாம் என்பதையும் பரிசீலிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திப்பெட்டிக் கூட்டுறவுத் தொழில்கள் பல இடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதனுடைய பணடிகள் உற்பத்தியும், வருமானமும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஏன் அப்படி குறைகிறது? அதோடு எங்களுடைய ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதியிலே 22 ஆகி திராவிட கூட்டுறவு தொழில் சங்கங்கள் அமைத்து, அதை சம்பத்திலே தொடங்கி வைத்தார்கள். அவைகளில் ஒருசிலதான் வேலை செய்கின்றன. எங்களது மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்கள்



[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 27]

அதைப் பார்த்து ஆவன செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் மட்டும் போதாது, அவைகள் நன்றாக இயங்குகின்றனவா என்பதை கவனிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இது மிகவும் நல்ல தொழில். மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கின்ற தொழில். எனவே இதை இன்னும் பல இடங்களில், வேலைவாய்ப்பே இல்லாத இடங்களில், வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய வகையில், இந்த தொழில்களைத் தொடங்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக அக்கநாயக்கன்பட்டி, நானாகிணறு, மருதன் வாழ்வு, சொக்கநாதபுரம், கொல்லன்கிணறு, புனூர், கொடியன் குளம், கைலாசபுரம், கீழ்க்கோட்டை போன்ற பல கிராமங்களுக்கு இந்த மாதிரியான கூட்டுறவுத் தீப்பெட்டி தொழிற்சங்கங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒட்டப்பிடாரம் ஒன்றியத்தில் கதர் பயிற்சி நிலையத்தை 6 இடங்களில் கட்டினார்கள். பல மாதக் கணக்காகியும், அவைகள் அப்படியே திறக்காமல் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் மாத்திரம் அதைத் திறந்து இப்போது அது வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதுமாதிரி மற்ற இடங்களிலும் திறந்து அவைகள் செயல்புரிவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம், சிட்கோ, நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. 49 தொழில் பேட்டைகளில் 2149 தொழில் கூடங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களில் அமைக்க இருக்கிறார்கள், இப்படி அமைத்திருக்கிறார்களே, அவைகளை கிராமங்களிலே, நகரங்களிலே, தாலுக்கா தலைமையிடங்களிலே ஏன் அமைக்கக்கூடாது? இதுவரை அனைத்தையும் நகரத்திலே தான் வைத்திருக்கிறார்கள். நகரங்களிலே ஒரு பக்கத்திலிருந்து எதிர்பக்கத்துக்கு கடக்கவே முடியவில்லை. கடந்து செல்லவே முடியவில்லை. மேலும் ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டே

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

இருக்கிறது. தாலுக்கா தலைமை இடங்களிலே இடங்கள் இருக்கின்றன. ஒட்டப்பிடாரம் தாலுக்காவாக இருக்கிறது. அங்கே, ஒட்டப்பிடாரம் பகுதியில் தொழிற்பேட்டையை அமைக்கலாமே! பஞ்சாலக்குறிச்சியிலே ஒரு கோட்டையை இதற்கு முன்னாலே இருந்த முதல்வர் கட்டினார்களே, அங்கே ஒரு தொழிற்பேட்டையும் கட்டியிருந்தால் அங்கே ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை செய்து இருப்பார்களே, அந்தப் பகுதி நன்கு வளர்ந்து இருக்குமே, செழித்து இருக்குமே, அந்தப் பகுதி மக்கள் பாராட்டி இருப்பார்களே. ஒட்டப்பிடாரத்தில் நல்ல இடங்கள் இருக்கின்றன. நகரத்திலே ஒரு சென்ட் நிலம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டும். ஆனால் ஒட்டப்பிடாரத்திலே 200 ரூபாய்க்கு ஒரு சென்ட் நிலம் கிடைக்கிறது. அங்கே அமைக்கக் கூடாதா? அது வளராதா? அந்தப் பகுதிகள் மன்னுக்கு வரக் கூடாதா? இனிமேல் அமைக்கக்கூடிய தொழிற்பேட்டைகளை இந்த இடத்திலே அமைக்குமாறு மிகவும் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘டிட்கோ’ அறிக்கை வெளியீடு மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய படத்தையும் அதிலே அச்சிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை முடிவதுமாக நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே ஒட்டப்பிடாரம் தாலுக்காவை, தாலுக்கா மானியம் பெறும் தகுதியிலுள்ள தாலுக்காக்களிலே சேர்த்திருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தேன். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய இரண்டு தாலுக்காக்களை சேர்த்தால்கூட ஒட்டப்பிடாரம் தாலுக்கா அதில் ஒன்றாக இருக்கும். அந்த அளவில் மிகவும் தொழிலே இல்லாத, 10 பேருக்கு மேலே வேலை செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலை கூட இல்லாத பகுதியாக இருக்கின்றது. அந்த ஒட்டப்பிடாரம் தாலுக்காவையும், கயத்தாறு ஒன்றியத்தையும், மத்திய மாநில மானியம் தரக்கூடிய பகுதியாக அதை சேர்க்கக் கூடாதா? அதை செய்து, அதை உயர்த்தக் கூடாதா? இதுகுறித்து மத்திய அரசுக்கும் சிபாரிசு செய்யக் கூடாதா? செய்யுமாறு நமது அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 27]

அதோடு, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீடு நிறுவனம், 'டிக்' நல்ல முறையிலே சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறது. 10 காரியங்களுக்கு முதலீடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாமே நன்கு நடைபெறுகிறது. அதிலே ஒன்று, போக்குவரத்து: கார்கள், டாக்சிகள், ஆட்டோக்கள், சைக்கிள்கள் வாங்க கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது கொள்கை விளக்க அறிக்கையைப் படித்தேன். அதிலே 25-வது பக்கத்திலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது. அதிலே “போக்குவரத்துக்கு 31—12—1986 ஆம் நாள் வரை இந்த திட்டத்தின் மூலம் 7,144 விண்ணப்பங்களுக்கு 76.44 கோடிக்கு உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பின்னாலே அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டதோ, அந்த மாதிரி கொடுக்கப்படுகின்ற திட்டம் இனிமேல் விட்டுவிட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றுகிறது. நான் ஒன்றை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வாடகைக் காரை ஓட்டுகின்ற டிரைவருக்கு சொந்தக் கார் வேண்டுமெனில் இந்தத் திட்டத்தை தயவுசெய்து கைவிட்டுவிடாதீர்கள். அவர்களை காருக்குச் சொந்தக்காரர்களாகவும், ஆட்டோவுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகவும், சைக்கிளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகவும் ஆக்குங்கள். இந்த நல்ல திட்டத்தில் அதற்குப் போதுமான ஆதாரமும் இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டிருக்கலாம் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஒரு சந்தேகத்தின் பேரிலே இதை நான் கேட்கிறேன். அப்படி இருந்தாலும் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து இதற்கு மீண்டும் தொடர்ந்து அதிகப்படியான உதவியை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம்-டான்சி-பெயர் அழகாக இருக்கிறது. அதில் செய்கின்ற பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறதே அதற்கு என்ன காரணம்? ஆபீரக்கணக்கானோர் அங்கே வேலை செய்கிறார்களே, அதுவும் ஒரு காரணமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

(பிற்பகல் 12-30)

அந்தத் தொழிலில் லாபம் இதுவரைக்கும் காட்டவில்லை. ஆனால் இப்போது நல்ல அற்புதமான காரியங்களை எல்லாம் அவர்கள் செய்து கொண்டு முன்னேற்றமான ஒரு தன்மைக்கு வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நீரேற்றும் பம்புகளையும் சத்துணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான சமையல் பாத்திரங்களையும் செய்கிறார்கள். அதை நானும் பார்த்தேன். கணீர் என்று சத்தம் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நன்றாக இவைகளை எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நமது அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வேன், இந்த ஆண்டிலிருந்து டான்சி நிறுவனம் லாபத்தில் நடைபெறவும், வெற்றிகரமாக நடைபெறவும் ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம் டால்கோ. அது ஏழை பிரிவினர் செய்கின்ற நல்ல தொழிலாகும். இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் தான் அதிகமானவர்கள் அந்தத் தொழிலை செய்கிறார்கள். அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது காலணி திட்டம் ஒன்றை பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கும், ஏழை தாய்மார்களுக்கும் வழங்குகின்ற திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் மிகவும் பணிவன் போடு சமர்ப்பித்துக்கொள்வேன், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த காலணி தயாரிப்பவர்களில் பலர் பன்றியை வளர்த்து வந்தார்கள். இப்போது மூளைக் காய்ச்சல் என்ற ஒரு வியாதியின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு பன்றிகளை எல்லாம் கொன்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலும் குறைந்து வருகிறது. மூளைக் காய்ச்சலுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் 100 பன்றிகளை நாங்கள் கொன்று குவித்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ஒரு உபதொழில் போய்விட்டது. எனவே எது எப்படி இருந்தாலும்



[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 27]

அந்த ஏழைகள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அவர்கள் இந்தக் காலணி தைக்கும் தொழிலை வைத்து நடத்துகிறார்கள். இந்தக் காலணி வழங்கும் காரியத்திற்கும் அவர்களிடமிருந்து அதை வாங்கி உபயோகிக்கும்படி பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுப் பூச்சி வளர்க்கும் விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டில் பட்டு உற்பத்தியில் நாம் சிறந்து விளங்க வேண்டாமா? அதிலும் இப்போது உஷ்ணமான இடத்திலும் முசுக்கட்டை உண்டாக்கலாம் என்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. நல்ல விவசாயிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வாக்கடிய முசுக்கட்டை செடியை வளர்க்கலாம் என்ற நிலை வந்தபோதும் அதில் பின் வாங்கலாமா? ஒன்றை நான் படித்துப் பார்த்தேன். நம்மைவிட கர்நாடகாவில் இருப்பவர்கள் நெசவிலே அதுவும் மரபு தொழிலாக இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் முன்னோக்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏன் அந்தத் தொழிலை நம் தமிழகத்திலும் மரபுத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் இல்லையா? இல்லாவிட்டாலும் பாக்கி பேர்கள் அதைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாதா? அந்தத் தொழிலில் நாம் முன்னுக்கு வரமுடியாதா? அந்தத் தொழிலில் நாம் முதன்மை வகிக்கக் கூடாதா? நாம் வகித்து அதிகமான இடங்களில் முசுக்கட்டை பயிரை வளர்த்து நல்ல ஆதாயமாக இருப்பதாலே அதையும் செய்யுமாறு மிகவும் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. கே. உச்சி: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊரகத் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. உச்சி]

பொதுவாக கிராமங்கள் நன்கு வளர்க்கப்படவேண்டும், கிராம மக்கள் அந்த அந்த வட்டாரங்களில் உள்ள பொருட்களைக் கொண்டு சிறு தொழில்களைச் செய்யவேண்டும். ஆப்படி செய் தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறுவதோடு உற்பத்தி பெருகுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகவும் அமையும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த கிராமத் தொழில் வளர்ச்சியில் அரசு அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமாக அங்கே அதிகமாக விளைவது தேயிலைப் பயிர். அந்தத் தேயிலைப் பயிரை ஒரு காலத்தில் தனியார்கள்தான் அதை பதப்படுத்துகின்ற தொழிலை நடத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். அந்தத் தனியார்கள் சாதாரண சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுடைய அக்கறையில் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டாமல், அவர்களை எந்த அளவிற்கு ஏமாற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு ஏமாற்றி, தனிப்பட்ட தொழிற்சாலை அதிபர்கள், வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் அந்தத் தனியார்களின் கொள்ளை லாபத்திலிருந்து அந்தச் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற தூய நோக்கத்தோடு அங்கே கிட்டத்தட்ட 13 கூட்டுறவுத் தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அது நடைமுறையில் பல நன்மைகளை மக்களுக்காக செய்து கொண்டிருந்தது. 1984-85 ஆண்டு வரை அதில் பல லாபத்தில் இயங்கிக் கொண்டு இருந்தன. ஆனால் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் 1985-86, 1986-87 ஆகிய ஆண்டுகளில், 1986 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் வரையில், அந்த 13 தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் என்றால், சரியான பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலையை தனியாரோடு போட்டி போட்டு விற்கமுடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? நம்முடைய அதிகாரிகள் எத்தனையோ பேர் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, அதில் அதிக அளவில் நஷ்டத்தைத் தடுத்து, அதை லாபத்தில் நடத்தவில்லை. நஷ்டம் என்பது மட்டுமல்ல. அந்த நஷ்டம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டே



[திரு. கே. உச்சி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

வருகிறது. இந்த நிலையில்தான் புரட்சித் தலைவர் அரசு நீலகிரி மாவட்டத்தில் கடைக் கோட்டைப் பகுதியில் கிண்ணப்பாறை என்ற பகுதியில் புதியதாக ஒரு தேயிலைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அதனுடைய கட்டுமானப் பணிகள் இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் அந்தக் கிண்ணப்பாறை ஏறத்தாழ கேரளாவினுடைய பகுதியை ஒட்டிய ஒரு பகுதி. இருந்தாலும் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை வேண்டுமென்ற நிலையில், அந்தப் பணிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அதேபோன்று கோத்தகிரி பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், கோத்தகிரியின் கீழ்ப்பகுதியில் இரண்டு தொழிற்சாலைகள் உண்டு. அதன் இன்னொரு பகுதியான நெடுகுலா என்ற பகுதியில் ஏராளமான சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் இருக்கின்றனர். அங்கே அவர்கள் தனியார்களின் ஆதிக்கத்தில்தான் தங்களுடைய தேயிலைக் கொழுந்துகளைப் பதப்படுத்துகிறார்களே தவிர, சொந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை இல்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதியினுடைய மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அந்தப் பகுதியில் ஒரு புதிய தேயிலைத் தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் விடுக்கின்றேன். சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளை தனியார்த் தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து காப்பாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கம் மிக நல்ல நோக்கமாகும். ஆனால் இன்று வரையில் தனியார்கள் பச்சைத் தேயிலைக்கு அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் அந்த அளவிற்குப் போட்டி போடமுடியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லா கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளும் இன்று நஷ்டத்தில் இயங்கி வந்தாலும்கூட, நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குன்னூர் வட்டத்தை சிறு தொழிலில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது நஷ்டம் என்பதைப் பார்க்காமல், மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் குன்னூர் வட்டத்தை தொழிலில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்திருந்தும், கடந்த 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டன, எந்த ஒரு சிறு தொழிலும் அங்கே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட

1987 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. உச்சி]

விரும்புகிறேன். இத்துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் எந்த ஒரு முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தினால்தான் நம்முடைய புரட்சித் தலைவருடைய நல்லெண்ணம் அங்கே செயல்படிவம் பெற வாய்ப்பாக அமையும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

கூடலூர் வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதையும் தொழிலில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும். இன்கோ-1 குந்தாவிலுள்ள எடக்காடு பகுதியில் 1, 2 என்று இருந்தது, இன்று அதனுடைய நன்மைகள் 9-வது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டன. அதற்கு என்ன காரணம் என்றால், அங்கே யுள்ள ஒரு சில அதிகாரிகள் தங்களுடைய சுய லாபத்திற்காகவோ, என்னவோ அப்பகுதியிலுள்ள தேயிலையை நல்ல விலைக்கு விற்க முயற்சி செய்யவில்லை. அந்தத் தேயிலையை மோசமான விலைக்கு ரூ. 7, ரூ. 8 என்ற அளவில்தான் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே தேயிலை உபயோகிப்பாளர்கள் ரூ. 25, ரூ. 30 என்ற அளவில்தான் வாங்குகிறார்கள். இதிலே அந்த இடைத் தரக்கர்த்தான் லாபத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இடைத் தரக்கர்த்தைக் குறைத்து, நல்ல நோக்கத்தோடு, அந்த விவசாயிகள் நல்ல லாபம் பெற்று பயன்பெற வேண்டுமென்று கோருகிறேன். தொழிற்சாலைகளை நவீனப்படுத்தி அவைகளை நஷ்டத்தில் இயங்காவண்ணம் அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் கூடலூரில் உள்ள எருமாட்டுப் பகுதியில் கூட ஒரு தொழிற்சாலை இன்று வேலையைத் துவங்கி இருக்கிறது. 1963, 1965-ல் துவங்கப்பட்ட தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்தில் இயங்கினாலும் கூட, இப்போது புதியதாக துவங்கப்பட்ட தேயிலை தொழிற்சாலைகளும் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக இதுபோன்ற நிலைகளிலிருந்து அந்த தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை காப்பாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல கூடலூரிலே கிட்டத்தட்ட 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அங்கே ஒட்டுப் பலகை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு தொழிற்சாலையை கட்டி முடித்தோம். கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம்



[திரு. கே. உச்சி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இன்று அந்த தொழிற்சாலை நடைபெறவில்லை. காரணம் அதிகாரிகளைக் கேட்டுப்பார்க்கும் போது, அங்கேயுள்ள மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டத்திலே கேட்டுப் பார்க்கும்போது அந்த ஒட்டுப் பலகைக்கான மரங்கள் கூடலூர் பகுதியிலே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்தக் கட்டுமானப் பணிகளை நடத்தும்போது அந்த மரங்கள் கிடைக்கின்றனவா என்கே கிடைக்கின்றன ஏன் இப்போது கிடைக்கவில்லை என்பதை ஆராய்ந்து அதை செயலாக்கியிருக்க வேண்டும். உடனடியாக அதற்கு மென் மரங்களை என்கே கிடைக்கின்றதோ அங்கிருந்து வாங்கி அந்த ஒட்டுப்பலகை தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். மசனகுடி பகுதியில், அப்பகுதியிலே உள்ள மக்கள், விவசாயத்தை நம்பியும் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே செங்கல் சூளையை ஏற்படுத்துவது மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். அங்கே வீடுகளுக்குத் தேவையான செங்கற்கள் மேட்டுக்குடியிலிருந்து தான் வரவேண்டும். அது மிகவும் தூரமான பகுதி. அங்கே அதற்கான வசதி இருக்கிறது. அங்கே செங்கற் சூளை தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். அதே நேரத்தில் அங்கே ஏராளமான மூங்கில்கள் இருப்பதால் அந்த மூங்கில்களைக் கொண்டு ஒரு காகித தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குந்தா பகுதியைச் சார்ந்த பிக்கட்டி என்ற இடத்தில் புதியதாக ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று அதற்குண்டான பதிவு வேலைகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கேயுள்ள படுக இன மக்களும், ஆதிவாசிகளான கோத்தர் இன மக்களும் நீண்ட நாட்களாக அந்த தேயிலை தொழிற்சாலையை கட்டிமுடிக்கப்பட வேண்டும் என்று முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த இடத்தில் கட்ட வேண்டும் என்பதிலே பட்டா நிலத்தில் கட்ட வேண்டுமா அல்லது அரசுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ரெவின்யூ நிலத்தில் கட்ட வேண்டுமா என்ற இருவேறு கருத்துக்கள் அங்கே இருக்கின்றன. கிண்ணக்கொரையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையிலே வெகுவேகமாக பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் திக்கட்டியில் இன்னும் அந்த தொழிற்சாலை

1987 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. உச்சி]

நடைபெறவே இல்லை. எனவே உடனடியாக அரசு தலையிட்டு அந்த தொழிற்சாலை பணிகள் துவக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேயிலையை பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டிற்கு, இந்தியாவிற்கு மிக அதிகமான அளவில் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரக்கூடிய தொழில் ஆகவே வெளிநாட்டிற்கு அதிக அளவில் நல்ல தரமான தேயிலையை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அரசு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் நம்முடைய இராணுவத்திற்கு எத்தனை அளவு தேயிலை தேவையோ அவற்றை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக, இன்கோசர்வ் மூலமாக விநியோகிக்க அனுமதி பெற்றுத்தர வேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில நேரங்களில் மைய அரசு சி.டி.சி. தேயிலைகளை ஏற்றுமதிக்கு அனுமதிப்பதில்லை. சி.டி.சி. தேயிலைகளை அனுமதிக்க வேண்டும். இதற்கு கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்கோசர்வை பொறுத்த வரையில் அங்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் தலைவராக இருந்தார். இதற்குபிறகு நம்முடைய தொழில் டைரக்டர் அவர்கள் இப்போது தலைவராக இருக்கிறார். ஒவ்வொரு நாளும் அங்கே இன்கோசர்வ் என்பது 13-ம் புதியதாக உள்ள 2-ம் சேர்த்து ஆக 15 தேயிலை தொழிற்சாலைகளில் நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தை கண்காணிக்க வேண்டும். இங்கேயுள்ள டைரக்டர்கள் அடிக்கடி சென்று அதை கண்காணிக்க முடியாது. ஆகவே ஜனநாயக முறைப்படி அங்கேயுள்ள 15 தொழிற்சாலைகளில் ஒருவரை அங்கே தேர்தல் மூலமாக தேர்ந்தெடுத்து அதற்கு தலைவராக நியமித்தால் அங்கே தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கும், அந்த தவறுகளை கண்காணிப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் பல நேரங்களில் சொல்லியுள்ளேன். அதை இப்போது அமல்படுத்தவேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலிலே சொன்னது போல, 1984 வரை இலாபத்தில் ஓடிய தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள், 1985-86, 1986-87-இல் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன. அங்கே தேயிலைத் தொழிலைப்



[திரு. கே. உச்சி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

பொறுத்தவரையில், இணை இயக்குநர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்தான் எல்லா நிர்வாகத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அந்த அதிகாரங்களை 'இன்கோசர்வ்' என்ற ஸ்தாபனத்திலுள்ள அந்த எம்.டி-க்கு மாற்றி அமைத்துள்ளதாக அறிகிறேன். ஆனால் முழுமையாக இருவரும், மற்ற தொழிற்சாலைகளிலுள்ள நிர்வாகிகள், அந்த நிர்வாக இயக்குநர்கள், இந்த இன்கோசர் எம்.டி-யை ஃபாலோ செய்யவேண்டுமா? அல்லது இணை இயக்குநர் (தேயிலை) அவர்களை ஃபாலோ செய்ய வேண்டுமா என்பதிலே தடுமாற்றம். அந்தத் தடுமாற்றத்தின் காரணமாகத்தான் அங்கே அதிக நஷ்டம் தொடர்ந்து ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நீங்கள் அதை முறைப்படுத்தி, யாருக்கு அதிகாரம்—தேயிலைத் தொழிற்சாலையினுடைய இணை இயக்குநரா அல்லது இன்கோசர்வுடைய நிர்வாக இயக்குநரா, யாருக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று பார்த்து அளிக்க வேண்டும். அப்படி அளித்தாலொழிய, அந்த நிர்வாகம் சரிவராது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் தங்களுக்கு வேண்டிய எரிபொருளுக்காக, கற்பூர மரத்தைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான கற்பூர மரங்கள் விளைகின்றன. அந்தக் கற்பூர மரத்தை மேட்டுப்பாளையத்திலுள்ள விஸ்கோஸ்க்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதனால், அங்கே எரிபொருள் இல்லாமல், நீலகிரியிலுள்ள தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அதைக் குறைக்க நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள அந்த 15 தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஓரளவுக்காவது, அந்த விஸ்கோஸ்க்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதே விலையில் இவைகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப் பெற்றது).

நீலகிரியில் வளார்க்கும் கற்பூர மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்கக்கூடாது என்பது அங்குள்ள மக்களுடைய ஒரு எண்ணம். அதையும் காப்பாற்றவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. கே. உச்சி]

இறுதியாக, உதகை தாலுக்காவிலுள்ள தூனேரி ரெவினியூ பிரக்கா, கடுமையான வறட்சியின் காரணமாக மிகவும் அவதிப்படுவதால், அங்கே உள்ள மக்கள் தேயிலையைப் பயிராக்க வேண்டும்; அப்படி பயிரிடுவதால் அவர்கள் வறுமையிலிருந்து மீள முடியும் என்பதற்காக, இரண்டு ஆண்டுகளாக 75 விழுக்காடு அளவில் அவர்களுக்கு மானிய விலையில் தேயிலை நாற்றுக்களைத் தந்து வருகிறோம். அவர்கள் தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகளாக தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலே நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஓராண்டில் அங்கேயும் ஒரு தேயிலைத் தொழிற்சாலை போடவேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அதையும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘டான்-டீ’-ஐப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. மூன்றாவது தேயிலைத் தொழிற்சாலை ‘நாடுகாணி’-யில் இப்போது புதிதாக கட்டப்பட்டிருப்பது குறித்து, அதனுடைய செயல்முறையும் சிறப்பாக அமையும் என்று கூறி, அதையெல்லாம் தந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தேயிலைக்கு ‘பேஸ் இயர்’ என்று இல்லாமல் எல்லாத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான வரி விதிக்கவேண்டும். ‘பேஸ் இயர்’ என்பது ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால், 1962-க்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒருவித வரியும், 1962-க்குப் பிறகு உள்ள தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக வரியும் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிக வரி விதிக்கிறார்கள். அது கூடாது. எல்லாத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான வரி விதிக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு போக்குவரத்து மற்றும் ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிற ஊரகத் தொழில் மற்றும் சிறு தொழில் மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு



[திரு. ச. குமாரசுப்பராமநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மாநிலங்களில் தமிழகம் முதலாவது இடத்தைப் பெற்று இருக்கிறது.

இயற்கை தொடர்ந்து சதி செய்து கொண்டு வருகிற காரணத்தால், நம்முடைய தமிழ் மக்கள் எல்லாம் சொல்லொணாத துயரத்திற்கு ஆளாகிற ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, கிராமங்களில் குடிசைத் தொழில் அல்லது சிறு தொழில் முழுமையாக வளர்ச்சி பெறவில்லை. எனவே, அவற்றைப் பெருமளவில் ஏற்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்களை அதிக அளவில் உருவாக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இருபது அம்சத் திட்டத்தின்கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கினை அடைவதற்காகவும், சிறு தொழிலை வளர்ப்பதற்காகவும் வங்கி மூலம் நிதியுதவி அளித்து நகர மற்றும் கிராமப்புறப் பகுதிகளிலே சிறுதொழில் வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பு இந்தியாவில் தேசியக் கவி பாரதியார் அவர்கள் “ஆயுதம் செய்வோம், நல்ல காகிதம் செய்வோம்; ஆலைகள் அமைப்போம், நல்ல சாலைகள் அமைப்போம்” என்று பாடியிருக்கிறார். ஆனால் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து நாற்பது ஆண்டுகள் அகியும், சிறுதொழில்கள் முழுமையாக வளர்ச்சியடையாதது மிகுந்த வேதனைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் ஹரியானாவும், பஞ்சாபும் சிறுதொழிலில் முன்னணியில் இருக்கின்றன. ஆனால் நம் தமிழகம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்ட ஜப்பான் இன்று சிறுதொழில் வளர்ச்சியில் அமெரிக்காவோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்னேறுகிறது.

தமிழகத்தில் கிராமப்பகுதிகளைத் தொழில்மயமாக்குதல் என்னும் கொள்கைகளும், திட்டங்களும் பல்வேறு முகவரமைப்புகளால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இத்தொழில்

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்]

துறைக்குத் தேவையான இடுபொருட்களை அளிக்கத் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம், தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம், இந்திய அரசின் சிறுதொழில் பணி நிறுவனம், நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஆகியவை போன்ற நிறுவனங்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளன. இதனால் வேலை வாய்ப்பின்மை குறையும் என்று கொள்கைக் குறிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதார வல்லுநரும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணை வேந்தருமான திரு. மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்கள் இந்த அரசின் தொழிற் கொள்கைக்கு மிகப் பெரும் நற்சான்றிதழ் வழங்கியிருக்கிறார். கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி வேகம் மந்தமாக இருக்கிறது. மாநில அரசு சுமார் ரூ. 229.59 கோடி அளவுக்கு முதலீடு செய்துள்ள 73 தொழில்களில் இதுவரை ரூ. 118.18 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் 44 நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை அவற்றின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்தைவிட அதிகமாக உள்ளது. நஷ்டத்தொகை ரூ. 509 கோடி அளவுக்கு அரசாங்கம் முதலீடு செய்துள்ள 62 அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் இதுவரை மொத்தம் ரூ. 112.9 கோடிக்கு இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நிறுவனங்களில் (டிட்கோ) நஷ்டமடையும் போக்கே காணப்படுகிறது. சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் (சிட்கோ) நடைமுறைகள் சிக்கலாயிருப்பதால் காரியங்கள் தாமதமாகவே நடக்கின்றன. ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் கண்டுபிடிக்கும் புதிய தொழில் நுட்ப நடைமுறைகளை தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை என்று குற்றம் சாட்டியுள்ளார். எனவே, சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க போதிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு முறையின்கீழ் தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்கள் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்வதில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. எனினும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள கிராமத்தில் உள்ள மகளிர் நலனுக்காக கூட்டுறவு முறையில் தீப்பெட்டி தயாரிக்க பல்வேறு சங்கங்கள் உருவாக்கப்



[திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இந்தக் கூட்டுறவு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சங்கங்கள் மிகவும் நசித்துப் போய்விட்டன. பல சங்கங்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன. என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக விளாத்திகுளத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு தொழிற்சாலை கூட இயங்கவில்லை. அங்குள்ள சிறுதொழில் தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சங்கம் என்ன ஆனது என்றே தெரியவில்லை. இதில் ஏற்பட்ட இழப்புக்கு இந்த அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சங்கத்தில் கட்டிய டிபாசிட் தொகை என்ன ஆனது? இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பதிலுரையில் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வைப்பாரில் குச்சி தயாரிப்புக்காக இந்த அரசு தாட்கோ மூலம் கட்டிய தீப்பெட்டி குச்சி தொழிற்சாலை 8 ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கின்றனவே இதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள். சிவகாசி, சாத்தூர், விருதுநகர் மற்றும் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் தென்மாவட்டங்களில் 14 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை வேலைக்கு வைக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசு சட்டமியற்றியும்கூட இன்னும் அங்கெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு அரசு வழங்க இருக்கும் பரிகாரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற குன்றக்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குன்றக்குடி குளோரைடு தொழிற்சாலை ரூ. 6.50 லட்சம் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 44 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பங்கு மூலதனம் உடையது—எந்தவித உற்பத்தியும் இன்றி கிடக்கிறது; எனவே அங்கே வெகு விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது விளாத்திகுளம் தொகுதியில் தருவைக்குளம் முதல் மேல்மாந்தை வரை கடலோரக் கிராமங்களில் உப்பை உற்பத்தி செய்கின்ற வகையில் உப்பளங்கள் உள்ளன. சுமார்

1937 ஏப்ரல் 27] [திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்]

40-க்கும் மேற்பட்ட கிராம மக்கள் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் தனியார் துறை மூலமாக உற்பத்தி நடைபெறுகிறது. உப்பளத் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் உப்பு உற்பத்தி செய்ய இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் இந்த அரசு எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வைப்பார் ஊராட்சியைச் சேர்ந்த துலுக்கன்குளம், கலைஞானபுரம் ஆகிய கிராமங்களில் அரசு புறம்போக்கில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் உள்ளன. உப்பை மூலதனமாகக் கொண்ட தொழில் ஆரம்பிக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், உப்பத் தொழிலாளர்களுக்கு வேப்பலோடையிலும் ஓட்டப்பிடாரத்திலும் சமுதாயக் கூடம் அமைத்திட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது குறித்து ஏற்கெனவே அரசுக்கு பிரேரணை அனுப்பப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய பகுதியாக விளாத்திகுளம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. படித்த மாணவர்கள் பலர் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, விளாத்திகுளத்தை மையமாக வைத்து சிட்கோ ஏஜென்சியின் பிரிவு ஒன்றை அமைத்திட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சியே இல்லாத பகுதியாக இருப்பதால், மத்திய மாநில அரசுகளின் தொழில் களம் இல்லாத பகுதியாக இருப்பதால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்வெட்டு இருப்பதால் சிறுதொழில் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விளாத்திகுளம் அருகில் குளத்தூர், விளாத்திகுளம் ஆகிய பகுதிகளில் பலர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்ட பிரேரணைகளை விரைவில் நிறைவேற்றிட நடவடிக்கை எடுத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு தொழில்களினுடைய முக்கியத் துவம் கருதி, அதனுடைய வளர்ச்சியிலே ஏற்படும் தடைகளை



[திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

நீக்கி, காலணி, சத்துணவு போன்றவை எப்படி அவசியமோ அதே போன்று நிரந்தரப் பரிகாரமாக சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டம் பெற்ற இளைஞர்களுக்கு சய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வங்கிகளில் கடன் பெற கட்டும் நிபந்தனை இருக்கிறது. அதைத் தளர்த்தி கடன்பெற வசதியளிக்க வேண்டும். சிறு தொழில்கள் தமிழ்நாட்டில் வேகமாக வளர்வதற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுக் காலத்திற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். மேற்கு வங்காளம், மராட்டிய மாநிலங்களில் விற்பனை வரி விலக்கு உள்ளது. எனவே நம் மாநிலத்திலும் அந்த விற்பனை வரிச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் ஊக்குவிப்புச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ முறையிட்டுக் கொண்டும் தமிழக அரசு அதற்கு செவிசாய்ப்பதில்லை. தொழிற்சாலைக்கு இட வசதி கிடைக்கும் விஷயத்தில் செல்வாக்கு வாய்ந்தவர்களின் நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாகப் பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. கட்டிடங்களுக்குத் துரிதமாக அங்கீகாரங்கள் கிடைப்பதில்லை. மின் இணைப்பு கிடைப்பதிலும் தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால்தான் பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில்களைத் தொடங்க தொழில் அதிபர்கள் தயங்கும் நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலம் அந்தந்த மாவட்டங்களில் முக்கியமான இடங்களில் சிறு தொழில் சம்பந்தப்பட்ட கருத்தரங்குகள் நடத்திட அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் சிறு தொழில் முனைவர்கள் அரசு தருகின்ற உதவிகளை பெறுவதற்குரிய வழிகளை நல்ல முறையில் தெரிந்துகொள்ளவும், தங்கள் பகுதியில் கிடைக்கும் மூலப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கான வழி முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ச. குமரகுருபர ராமநாதன்]

அடுத்து, காயர் போர்டு, கயிறு தொழில் மேம்பாட்டிற்காக கயிறு உற்பத்தியாளர்கள், கயிறுப் பொருட்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை செய்கிறபோது 20 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டுமென்ப பரிந்துரை செய்தது. மத்திய அமைச்சரகம் மாநில அரசுக்குக் கடிதம் எழுதி, மாநில அரசு 10 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுத்தால் மத்திய அரசு 10 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்கும் என எழுதியது. தமிழ்நாடு போக மற்ற மாநிலங்கள் இதை ஒத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் தமிழ்நாடு 10 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்க சம்மதம் தெரிவிக்காததால் தமிழ்நாடு கயிறுப் பொருள் உற்பத்தியாளர்களுக்கு கயிறுப் பொருள் விற்பனையில் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பிற மாநிலங்களில் 80 ரூபாய்க்கு விற்கும் கயிறுப் பொருள்கள் தமிழ்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களால் 100 ரூபாய்க்கு விற்கப்படும் நிலை உள்ளது. இதனால் கயிறுத் தொழில் நலிவு தமிழகத்தில் ஏற்படும். இதைத் தடுக்க, நமது அரசு மத்திய அரசுக்கு 10 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்க சம்மதம் தெரிவிக்குமா என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பனைத் தொழில் செய்கிற பனை வெல்லக் கூட்டுறவுத் தொழிலாளர்களுக்கும், உப்பை மூலதனமாகக் கொண்ட உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கும், மீன் பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் சிறு தொழில்களிலே வாய்ப்பு கொடுத்து, அந்தத் தொழிலாளர்களும் தமிழகத்திலே ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைய தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

\* திரு. ஆ. பிரேம்குமார்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஊரகத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் குறித்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். 1986-87-ல் 20 அம்சத் திட்டத்தின்கீழ் 6000 புதிய தொழில்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற இலக்கு இருக்க, அதற்கு மேலே சென்று, 8400 புதிய தொழில்களை அமைத்து சாதனை செய்துள்ள இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசைப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விழைகிறேன்.



[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்] [1987 ஏப்ரல் 27]

சிறு தொழில்கள் என்று சொல்லும்போது, அதிகமான அளவிலே இலாபம் ஈட்டக்கூடிய மாவட்டமாக அண்ணா மாவட்டம்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் பகுதியிலே தோல் தொழிலானது மிகவும் சிறப்பான தொழிலாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், திண்டுக்கல் என்று சொன்னால், தமிழகத்தில் இந்த 3 ஊர்களில்தான் அதிகமாகத் தோல் தொழில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தோல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீர் காரணமாக எந்த அளவுக்கு பாதிப்பு இருக்கிறது என்றால், மிகவும் பரிதாபப்படக்கூடிய அளவுக்கு, வருத்தப்படக்கூடிய அளவுக்கு திண்டுக்கல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஆடிர்க்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உவர் நிலங்களாக திண்டுக்கல் பகுதியில் இருக்கின்றது. அங்கேயுள்ள குடிநீர் கெட்டு, குடிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசு நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோல் சுத்திகரிப்பு நிலையமானது ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் சட்டமன்றத்தில் பல முறை எடுத்துக்கூறி இருக்கிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே, 31 ஆம் பக்கத்திலே ஒன்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வாறு வாணியம்பாடியில் தோல் சுத்திகரிப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்படவுள்ளதோ அதைப்போல திண்டுக்கல்லிலுள்ள தோல் பதனிடுவோர்க்கான ஒரு பொது சுத்திகரிப்பு நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லி, அதன்மூலம் 40, 50 தோல் பதனிடுவோர்கள் பயனடைவார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாணியம்பாடியில் 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லுக்கு, 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் சுத்திகரிப்பு நிலையம் அமைப்பதானது நிச்சயமாக பயன்படக்கூடிய ஒன்றாக இராது. எனவே அதை அதிகப்படுத்தி, 1 கோடி ரூபாய் செலவிலே சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை நிறுவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

(பிற்பகல் 1-00)

அடுத்து, இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் தோல் பதனிடவோராக மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே பினிஷ்டு பிராக்ட் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திண்டுக்கல் பகுதியிலே வண்ணத் தோல் நிலையம் என்று ஒரு நிலையத்தை ஏற்படுத்தி அங்கே வண்ணத் தோல்களை மிக அருமையான முறையிலே பதம் செய்து வருகின்றார்கள். அந்த வண்ணத் தோல் நிலையத்திலே செருப்புகள், பர்ஸ்கள், கைப் பைகள் போன்றவற்றைச் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையும் நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கக்கூடிய, ஏற்றுமதி அதிகமாக ஆகக்கூடிய பொருளாக தோல் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு, இந்த ஃபினிஷ்ட் புராடக்ட்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட் இருக்கின்றது. ஆகவே ஏற்றுமதிக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இவற்றைச் செய்வோமானால், இன்னும் சிறப்பான முறையில் வாய்ப்புகள் மேலும் மேலும் அதிகமாகும் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

லேக் ஆஃப் டெக்னிஷியன்ஸ். அதாவது அந்தத் தோல் சுத்தி கரிப்பு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய டெக்னிஷியன்ஸ் என்று எடுத்துக்கொள்வோமானால், அவர்கள் மிகமிகக் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 10,000 வரை சம்பளமாகப் பெறக்கூடிய இந்த டெக்னிஷியன்கள் மிகமிகக் குறைந்த அளவிலேதான் இருக்கின்றார்கள். திண்டுக்கல்லில் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. திண்டுக்கல் பகுதியில் அந்த டெக்னிஷியன்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கின்றன. டெக்னிஷியன் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மேல் நாடுகளிலே கூட வரவேற்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்றார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அயல் நாட்டிற்குச் சென்று வேண்டல்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு உன்னதமான நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.



[திரு. ஆ. நிரேம்குமார்]

[1987 ஏப்ரல் 27]

கின்றன. ஆகவே இன்றைக்கு லேக் ஆஃப் டெக்னிஷியன் என்ற அந்தச் சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த டெக்னிசியன்களை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கூட சென்னையிலே இந்த டிப்ளமோ கோர்ஸ் என்று ஒரு லெதர் டெக்னாலஜி கோர்ஸ் அதற்கு 40 பேர்கள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதற்கு திண்டுக்கல்லிலே மிக அருமையான சூழ்நிலை இருக்கின்றது. தோல் உற்பத்தி தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கும் ஏற்ற இடமாக இருக்கின்றது. அங்கே ஏறத்தாழ நூறு பேர்களுக்கு மேல் இப்படிப்பட்ட டெக்னிஷியன்களை உருவாக்கக் கூடிய உன்னதமான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கருத்தில் கொண்டு அங்கே லெதர் டெக்னாலஜி கோர்ஸ் ஒன்று ஏற்படுத்தி இந்தத் தோல் தொழிலை நல்ல முறையிலே முன்னேற்ற ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘டீல் அண்ட் டை’ என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிறுவனமானது திண்டுக்கல் பகுதியிலே இருக்கின்றது. அந்த டீல் அண்ட் டை மூலமாக பூட்டு தொழிலுக்கும் மற்றும் என்னென்ன அச்சுத் தொழில் இருக்கின்றனவோ அதற்கும் வேண்டிய டை-க்களை மிக அற்புதமாக செய்யக்கூடிய ஒரு மிகமிக முக்கிய நிறுவனமாக இருக்கிறது. பல வருடங்களுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தத் தொழில் இருக்கின்றது. ஒரு வகுப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதை முன்னேற்றும் வகையில் இன்னும் அதிகமான சீட்-களைக் கொடுத்து, அந்தத் தொழிலை முன்னேற்றக்கூடிய வகையிலே, அதை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பூட்டுத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்வோமானால், தமிழகத்திலே சிறப்பான முறையில் பூட்டு உற்பத்தி செய்வது திண்டுக்கல்தான். பூட்டுக்கள் என்று சொன்னால் திண்டுக்கல் தான் நினைவுக்கு வரும். அந்த வகையிலே அலிகார் பூட்டு, நவ்தால் பூட்டு என்றும் வருகின்றன. இவைகளைவிட திண்டுக்கல் பூட்டுதான் சிறப்பான முறையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. மற்ற பூட்டுக்கள் எல்லாம் ஒரே ஒரு தரப்பட்ட

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆ. பிசேம்குமார்]

பூட்டுகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் திண்டுக்கல் பூட்டுக்கள் பொறுத்தவரையில், பேட்லாக்ஸ் என்று சொன்னால் மேல் பூட்டுக்கள், ஃபிமேல் பூட்டுக்கள், டபுள் லாக் என்றும், மல்டி லாக்ஸ் என்றும், டிரிக் லாக்ஸ் என்றும் பலவகையான பூட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அங்கே அந்தத் தொழிலை மிக அற்புதமான முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். அந்தத் தொழிலுக்கு விளம்பரங்கள் இருக்கிறதா என்று சொன்னால், விளம்பரங்களே இல்லை என்றுதான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அரசு நிறுவனம் ஒரு சீட்டுத் தொழிலை செய்து வருகிறார்கள், நல்ல லாபத்துடனே நமை பெற்று வருகிறது. ஆனால் அதே சமயத்திலே கிரீடிட் பேசிஸ்-லே இந்தப் பூட்டுக்களை விற்கக் கூடிய நிலைமைகள்தான் இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அங்கே தொழில் செய்பவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இந்தப் பூட்டுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய பூட்டுகளை உடனே விற்றுவிட்டு, அதற்குரிய பணத்தைப் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை, அதை விற்றுவிட்டு முதலீடு செய்யக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் அங்கே இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகளிடம் கொடுத்து ஏறத்தாழ 10 நாட்களில் அல்லது ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் அந்தப் பூட்டுக்கு உரிய தொகை பெறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையைக் கருதி அங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அந்தப் பூட்டு தொழில் செய்பவர்களுக்கு உதவவேண்டும். அந்தத் தொழில்களை அங்கே அதிகமாக நிறுவ கடன் தந்து அதன் மூலமாக இந்தத் தொழில் அழிந்துவிடாதபடி செய்யவேண்டும். நல்லான்பட்டி, பெருமான் கோயில்பட்டி ஆகிய இந்த பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான புட்டு செய்பவர்கள், அவர்கள் அந்தத் தொழிலிலே லாபம் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை இல்லாததால், உடனடியாக பூட்டை விற்று அதற்குரிய பணம் கிடைக்காத நிலைமையும் இருப்பதால் இன்றைக்கு அவர்கள் மாற்றுத் தொழிலை செய்யக் கூடிய நிலைமைகள் அங்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு குறிப்பிலே 7 ஆம் பக்கத்திலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊரகத் தொழில் திட்டத்தின்கீழ் கிராம கைவினைஞர்களுக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதுபற்றி



[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

[1987 ஏப்ரல் 27]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனவரி மாதம் வரை சிறு தொழில் களுக்கு 36.58 லட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகையாக அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் இன்னும் 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இதுவரை ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ரூபாய் தான் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மீதியுள்ள தொகையை பூட்டுத் தொழிலுக்கு வழங்க வேண்டும். அதுபோல இந்தப் பூட்டு களுக்கு விளம்பரம் இல்லையென்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும். சிந்தாமணி மற்றும்முள்ள கூட்டுறவு அங்காடிகளில் எல்லாம் இந்தப் பூட்டுக்களைத் தான் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை அரசு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, இந்தப் பூட்டுகள் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் நேர்த்தியாக இருக்கின்றன. பூட்டு சம்பந்தப்பட்ட தொழில் மானியம் பற்றி இங்கே விவாதம் நடைபெறுகின்றபோது சட்ட-மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு பூட்டு கொடுத்திருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, அங்கேயுள்ள சிறுமலையில் மா, பலா, கொய்யா போன்ற மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஏராளமாக அங்கே இதுபோன்ற பழ வகைகள் விளைகின்றன. அதுபோல மருந்துப் பொருள்களுக்கு மிகவும் தேவையான ஒரு பொருளை எலுமிச்சப் பழத்திலிருந்து எடுத்து மேல்நாடுகளுக்கு கூட அதனை ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆகவே, சிறுமலை பகுதியில் ஏராளமாக எலுமிச்சம் பழம் விளைகிற காரணத்தால் அங்கே இதுசம்பந்தமாக தொழிற்சாலை ஒன்றை அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுபோல திண்டுக்கல், கொடைக்கானல், சிறுமலை போன்ற இடங்களில் பல்வகையான பழவகைகள் அதிகமாக விளைவதால் அவசியம் அங்கே பழம் பதப்படுத்தும் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி நல்லமுறையில் இதில் ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்ணா மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் திண்டுக்கல் பகுதியில் குறிப்பாக நத்தம், ஆத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் தென்னம் நாற்றுகள் தேவை என்றால் அவைகளை

1937 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆ. ப்ரேம்குமார்]

அதிகமான அளவில் அய்யம்பாளையத்திலிருந்து தான் மக்கள் வாங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்கெனவே அந்தப் பகுதியில் பல கயிறு தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த கயிறு தொழிற்சாலையில் வெறும் கயிறு பொருள்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்கிறார்களே தவிர பினிஸ்ட் ஐட்டம்களான சோபா செட், தரை விரிப்புகள் போன்றவற்றை தயாரிப்பதில்லை. ஆகவே அது சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலையை அங்கே ஏற்படுத்தி நல்லமுறையில் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புகையிலை அதிகமான அளவில் அண்ணாமாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகிறது. அதனை சிறப்பான முறையில் சில தனியார் தான் செய்கிறார்கள். அங்கே அதிகமாக புகையிலை கிடைக்கிற காரணத்தால் ஒரு மினி சிகரெட் தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியில் அரசு ஏற்படுத்தினால் அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமாதலால் இதனையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டான்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே பல தொழில் நுட்ப கலைஞர்கள் அங்கே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவில் ஏற்படுகின்ற இழப்பை சரிசெய்ய அவ்வாறு அவர்கள் அங்கே நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற தொழில் நுட்ப வசதிகளை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி இரும்புக் கட்டில், நாற்காலிகள் போன்றவைகளைச் செய்து, நல்ல முறையில் வேலைவாய்ப்பிணையும் அதிகப்படுத்த உரிய முறையில் வாய்ப்புகளை மேலும் மேலும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இதுசம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிக் கூடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மேலும் விதம் விதமான பொருள்களைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறார்கள் என்கிற அளவில், எந்த அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நன்மைகளை செய்து அவர்களையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதுபோல விதம் விதமான முறையில் நல்ல பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முன்வருபவர்களுக்கு லோன் வழங்க வேண்டும். இன்றைக்கு மின் சக்தி மிக மிகத் தேவையான ஒன்று.



[திரு. ஆ. டிரேம்துமார்]

[1987 ஏப்ரல் 27]

ஜெனரேட்டரை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு அதிக விலை. ஆகவே, குறைந்த விலையில் அவைகளை எந்த அளவுக்கு தயாரிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு தயாரிப்பு முறைகளை கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படும் என்கிற முறையில் விளம்பரம் செய்து அதுகுறித்து தகுந்த நடவடிக்கைகளை இளம் வயதினரான மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்வார்கள் என்கிற என்னுடைய நம்பிக்கையை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுய வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பால் செய்தவர்களுக்கு தான் 15 ஆயிரம் ரூபாய், 25 ஆயிரம் ரூபாய் தருகின்ற நிலை இருக்கிறது. அதுவும் பால் செய்தவர்கள் என்றால் அவர்கள் தொழிலைத் தொடங்கிவிட்டு வேறு ஏதாவது வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து விட்டால் உடனே அங்கே சென்று விடுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் தேர்ச்சி பெறாதவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் லோன் தந்தால் அவர்கள் கடைசி வரை தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டு, தொழிலை முன்னேற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அண்ணா மாவட்டத்தில் மிக அதிகமான அளவிற்கு மல்லிகை யானது கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மதுரை மல்லி என்றும், திண்டுக்கல் மல்லி என்றும் சொல்லி கொடை மல்லி என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு மிகச் சிறப்பான முறையிலே அந்த மல்லிகைத் தோட்டங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, மல்லியிலிருந்து—அந்தப் பூவிலிருந்து சென்ட் எடுக்கும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாம்புலத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய வெற்றிலையானது மிக அதிகமான அளவிற்கு அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி சிறப்பான முறையிலே அங்கு ஏதாவதொரு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

திண்டுக்கல் கூட்டுறவு பாவித்தின் பைகள் தயாரிக்கக் கூடிய நிறுவனமானது திண்டுக்கல் பகுதியிலே, பெண்களே சேர்ந்து செய்யக்கூடிய அளவிற்கு மிக அதிகமான அளவிலே இலாபம் ஈட்டக்கூடிய தொழிலாக இன்று நடைபெற்று வருகிறது. அப்படிப்பட்ட அந்த நிறுவனத்திலே பிளாஸ்டிக் கோணி பைகளையும் செய்யக்கூடிய நிறுவனமாகச் சேர்த்து அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்வார்கள்—பழைய நிறுவனங்கள். அவைகளை வாங்கும்பொழுது அவர்களுக்கு அந்த ஈப்சிடியைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால், அரசினுடைய பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே அதைக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையும் இருக்கின்றது என்பதை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு லோனைக் கொடுத்து அல்லது ஏதாவது ஒரு தொகையை நிர்ணயம் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுப்போமே யானால் இன்னும் சிறப்பாக செயல்பட ஒரு நல்ல செய்தியை, எப்படி பஞ்சாப், அரியானாவிலே இந்தச் சிறுதொழில்கள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையானது வருவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மூண்புமிசு அமைச்சரவர்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராகவும் இருக்கின்றவர். ஆகவே, சிறுதொழில் என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே மோட்டார் உதிரி பாகங்களான டைனமோக்கள், டயர்கள், டியூப்கள் மற்றும் தமிழகத்திலே மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வேண்டிய அந்தச் சிறுதொழில்கள் எந்த அளவிற்கு வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு வர அவை களுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத் திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் அந்தப் பகுதியிலே என்னென்ன ரா மெட்டீரியல்ஸ் மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அந்த மூலப்பொருட்களைக் கருத்திற்



[திரு. ஜி. பீரேம்குமார்]

[1987 ஏப்ரல் 27]

கொண்டு அவைகளை ஆராய்ந்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலே தொழில்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு குறைந்தபட்சம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் ஒரு தொழிற்சாலையாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருந்துறை பகுதியிலே ஒரு தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிக்கப் ப. வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த அளவிற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த மாற்றுத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்துவதற்குக் கிராமத் தொழில்களையும், சிறுதொழில்களையும் ஏற்படுத்துவது அரசினுடைய நோக்கம் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நோக்கம் நல்லதாக இருக்கிறது; வரவேற்க வேண்டியதுதான்; அதை ஆதரிக்க வேண்டியதுதான். அதிலே சந்தேகத்திற்கே இடமில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை எங்கே சென்றிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமைச்சரவர்களாலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கொள்கைக் குறிப்பிலே ரூரல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் புரொகிராமப் பொறுத்த அளவிற்கு என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், 1986-87-லே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 72 இலட்சம். ஆனால் செலவு செய்யப்பட்டது, 1987 ஜனவரி முடிய 36.58 இலட்சம். அதே போன்று இன்னொரு பகுதியிலேயும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். செல்ப்-எம்ப்ளாய்மென்ட் புரொகிராம் சம்பந்தமாக. சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலைவாய்ப்பில்லாமல், வேலையைத் தேடி அலைந்து திரியக்கூடிய இந்த நாட்டிலே செல்ப்-எம்ப்ளாய்மெண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டதைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே 1983-லேயிருந்து அந்தப் பட்டியலுக்கு நான் போகவில்லை. 1986-87-க்கு மட்டும் சொல்கிறேன். 18,100 பேர் பார்டைட்; ஆனால் அதிலே மாவட்ட தொழில் மையங்களின் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கை 25,776. ஆனால் பணம் வங்கிகளால் கொடுக்கப்பட்டது 12,025. அப்பொழுது என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மார்ச் 1987

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

முடிவடைவதற்கு முன்பாகவே இவைகளையெல்லாம் கொடுத்து விடுவார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஏப்ரல் மாதம் 27 ஆம் தேதி இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கிறோம். மார்ச் 1987-க்குள் எவ்வளவு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற பட்டியலைக் கொடுத்திருக்க முடியும். ஆகவே, நான் என்ன குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், அரசினுடைய எண்ணம் இன்றைக்கு இப்படியிருந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு நாட்டிமக்கள் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை எப்படி நாம் மாற்ற வேண்டும், அதற்கான திட்டம் அரசினிடத்தில் என்ன வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக நாம் பார்க்க வேண்டும். நான் அதற்கு இன்றைக்குச் சட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அமைச்சரவர்கள் வந்திருக்கக்கூடிய ஈரோடு, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளிலேகூட பல நூற்றுக்கணக்கான சிறு சன்னிவிரிங் தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றன.

இன்று அரசில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற உதவிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. காரணம் என்ன? ஒழுங்கான முறையில் மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதற்கான வசதிகள் செய்யப் படவில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான மின்சாரம் ஒழுங்காகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான இரயில் போக்குவரத்து சரியாக இல்லை. சிறுதொழில்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் என்ன என்ன முறையில் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையில் வேலைகளைச் செய்வதற்கு அரசு போதுமான அளவு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதனால் நான் அரசை குற்றஞ் சொல்லவில்லை; நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. காரணம் என்ன? மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிற பொருளாதாரக் கொள்கை அப்படி இருக்கிறது. மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கையை நான்



[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

மட்டும் சொல்லவில்லை. மாநில அரசே தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கம்மி பண்ணாமல் சிறு தொழில்கள் வளரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அவர்களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த உதவிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான், அதற்கு தகுந்த வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்தால்தான் நிச்சயமாக சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இன்றைக்கு அந்தமுறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. திறமையான ஒரு அமைச்சர் இந்தத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்களா. அவர்கள் இதை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தி, தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய உள்சந்தை அமைப்பை எந்த அளவுக்கு பரவலாகச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்காமல் தொழில்களை வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி கீழே போய்விட்டது. தீபாவளி விற்பனையைப் பார்த்தாலே அது தெரியும். பல கோடி ரூபாய்க்கான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. சென்ற கால தீபாவளி விற்பனையை விட மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி கீழே போய்விட்டது. மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையினால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்காமல், அந்தவகையில் மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையை மாற்றி அமைக்காமல், அதிலே நாம் அக்கறை காட்டாமல் நிச்சயமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். கயர் தொழிலைப் பொறுத்த

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

வரையில் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலை இங்கே தெரிவிக்கிறேன். ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய்க்குமேல் மத்திய அரசிலிருந்து இந்தத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக நீங்கள் வாங்கியிருக்க வேண்டும். அதை வாங்கத் தவறிவிட்டார்கள். நீங்கள் கேட்டதோ அல்லது அவர்கள் கொடுத்ததோ ஏறத்தாழ 9 அல்லது 10 இலட்சம் ரூபாய்தான். அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உதவி கிடைக்காமல், அவர்களுடைய தொழில் முறைகளை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள முடியாமல், நூற்றுக் கணக்கான கயர் தொழில் கூடங்கள் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல், உற்பத்தியான பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கொல்லங்கோடு என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. கயர் போர்டு அதை ஒரு மாதிரி கிராமமாகத் தேர்ந்தெடுத்தது. ஆனால் இன்றுவரையில் மாதிரி கிராமத்திற்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச வேலைகூட அங்கே நடக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களில் கயர் போர்டு மாதிரி கிராமங்களாக எடுத்துக்கொண்ட கிராமங்கள் நல்லமுறையில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன; அவைகளுக்காக பல இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நம்முடைய மாநில அரசு ஏனோ தானோ என்று இருக்கிறதா என்பது தெரிய வில்லை. எங்கள் மாவட்டத்து மக்கள் அப்படி நினைக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் இந்த கயர் தொழிலை பெரிய தொழிலாகத் தொடங்க முடியும். அங்கே இருக்கிற 'டாக்புளோர்கோ' என்பது ஒரு தனியார் ஸ்தாபனம். அந்த நிறுவனம் இன்றைக்கு சரியாக இயங்கவில்லை. அதிலே அவர்களுடைய பணம் மட்டும் இல்லை. அவர்கள் ஒரு சிறு தொகைதான் முடக்கியிருப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் அரசினுடைய ஃபைனான்ஷியல் சோர்ஸைப் பயன்படுத்தித்தான் அந்த ஆலை அங்கே நடக்கிறது. அந்த ஆலையை எந்த முறையில் செயலாற்ற வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செயலாற்ற வைக்க அந்த நிர்வாகம் தயாராக



[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

இல்லை. அதை ஏற்று நடத்தி நல்ல முறையில் அந்த ஆலையைப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறைக்கு வரவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் முந்திரித் தொழில். இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கச்சா முந்திரி இல்லாததன் காரணமாக அவர்களுக்குத் தொழில் இல்லை. வேலை இல்லை; வருவாய் இல்லை. அவர்கள் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமை பட்டினி. இதற்குக் காரணம் என்ன? மத்திய அரசினுடைய கொள்கைதான் காரணம். ஏகபோக முதலாளிகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை காரணமாக ஆலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சிக்கல் பற்றி இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது; விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கே கச்சா முந்திரி வாங்குவதற்கான நடவடிக்கையில் உதவி செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை வேதனையோடு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ரூரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிப்பதற்குரிய திட்டம் பற்றி கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஆட்டோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் பார்ட்ஸ் தயாரிக்கும் தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் எந்தப் பகுதியில் தொழில் வந்தாலும் அதனை ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன் நான். ஆனால் அதேநேரத்தில் ஒன்றை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய ரப்பரைப் பயன்படுத்தி நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகத்தில் ஒரு டயர் ஃபேக்டரி அல்லது அந்தமாதிரி உள்ள தொழிற்சாலையை

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கக்கூடாதா? ஏற்கெனவே கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. எந்தக் காரணத்தாலோ அது நிறைவேறவில்லை. டான்சி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் ஆட்சித்தலைவராக இருந்தவர், இன்றைக்கு டான்சி தலைவராக இருக்கிறார். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூற்பாலை ஏற்படுத்த முயற்சித்தவர் அவர். எனவே எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கிடைக்கிற ரப்பரைப் பயன்படுத்தி போக்குவரத்துத் துறைக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் ஒரு தொழில் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதிலும் இன்றைக்கு கெமிக்கல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியை நடத்தக் கூடியவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? அரசினுடைய விற்பனை வரிக் கொள்கை காரணமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய சங்கத்தின் முடிவுகள் கூட இன்றைக்குப் பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கிறது. காயர் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? சேல்ஸ் டாக்ஸில் 20 சதவீதம் சப்சிடி கொடுத்தால்தான் காயர் தொழிலைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். காயர் போர்டும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. மத்திய அரசும் ஏற்றுக் கொண்டது. மற்றைய மாநிலங்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ துரதிருஷ்டவசமாக தமிழக அரசு அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பது தெரியாது. அது உண்மையாக இருந்தால் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் அந்த நிலை குறித்து நிச்சயமாகப் பரிவோடு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காயர் உற்பத்தியாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு சிறு உதவியாக அது அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 27]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சென்ட்ரல் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய அனுபவம் அந்தக் கருத்தோடு அன்னை இணைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஒரு சங்கம் பதிவு செய்யப்படுவதற்காக 1973 ஆம் வருஷம் மனு கொடுக்கப்பட்டது. 1981 ஆம் வருஷத்தில் அது பதிவு செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும், இப்போது அமைச்சரவையிலிருந்து விலகி இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ.கே. அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்து அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். 1983 ஆம் ஆண்டில், அன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்குள்ளாக அந்த ஸ்தாபனம் உற்பத்தியை அடையக் கூடிய அளவுக்கு டிசைனர்கள் அமைக்கப்படும் என்று. ஆனால் இன்னும் இல்லை. துரதிருஷ்டவசமாக என்ன நிலைமை என்றால் 86-வது வருடத்திலே அந்தக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இயந்திரங்கள் வாங்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். டைரக்டர் ஆபிசில் சொல்லுகிறார்கள் அந்த விண்ணப்பம் எங்களுக்கு கிடைத்தது நாங்கள் அதை தலைமைச் செயலகத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தலைமைச் செயலகத்தில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எங்களுக்கு இன்னும் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு இயந்திரம் வாங்குவதற்கு 3 லட்சம் ரூபாய் ஐ.ஆர்.டி.பி., மூலமாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் தொழிலின் காரணமாக பலனை அனுபவிக்கப் போகிறவர்கள் அந்தக் கிராமத்து மக்கள். ஆகவே அது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டால் ஐ.ஆர்.டி.பி.-யிலே அதைக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. நான் எதையும் உள்நோக்கத்தோடு

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் அது என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது என்பதற்காக புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களை குறை சொல்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மீது பெரும் மதிப்பும் அன்பும் வைத்திருக்கிறவன் நான். ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக என்ன நிலைமை என்றால் ஒரு சில ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி சில வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். எப்படி என்னுடைய தொகுதி என்பதனால் அது புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு என்னால் எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைச் சொல்ல முடியும். நான் ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் அது பற்றி பேசியிருக்கிறேன்.

நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகத்தின் அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் உங்களுடைய ரூட்டிலே பஸ் விட வேண்டும் என்றால்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை : அந்த சப்ஜெட் எல்லாம் இதிலே வேண்டாம். இது போக்குவரத்து மானியம் அல்ல. இந்த மானியம் குறித்து உங்கள் தொகுதியில் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள். அந்த சப்ஜெக்ட் இங்கே எதற்கு?

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : அதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக சொல்ல நினைக்கிறேன். அமைச்சருடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி எப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களின் தொகுதிகளைத் தவிர மற்ற தொகுதிகளில் பேருந்து விட வேண்டும் என்றால் அந்த ஆளும் கட்சி பிரமுகரின் அனுமதியை வாங்க வேண்டும் என்று என்னிடமே சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இந்த சொசைட்டி சம்பந்தமாகவும் நடக்கிறதோ என்று எனக்கு சந்தேகம். யாராவது அப்படி வேண்டும் என்றே தடை செய்து விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. எங்களுடைய



[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1987 ஏப்ரல் 27]

மாவட்டத்திலே ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர்தான் இன்றைக்கு டைரக்டராக வந்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களின் பெயரிலே எனக்கு சந்தேகம் கிடையாது. அவர் மீது எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருந்தால்கூட அவர் அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டார் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் என்ன குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால் 81-வது வருடத்தில் அது பதிவு செய்யப்பட்டது. 1983-வது வருடத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் வந்து அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழில் ஸ்தாபனம் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றால் பொதுமக்கள் எங்களைத்தான் வந்து கேட்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. அவர்களே நீங்கள் தானே பணத்தை வசூல் பண்ணினீர்கள் என்கே தொழிற்சாலை என்று என்னிடம் வந்து கேட்கிறார்கள். நான் பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால் வேதனைப்படுகிறேன். அதை வேதனையோடு சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட போக்கிற்கு காரணம் 'டிஸ்ட்ரிக்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் செண்டர்' மற்றும் அந்தத் துறை எந்த அளவிற்கு உதவிகளை வழங்கி கவனிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு கவனிக்காமல் இருப்பது தான் என்று எண்ணுகிறேன். அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

(பிற்பகல் 1-30)

இன்னொரு விஷயத்தை சுட்டிக்காட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன். தீப்பெட்டி கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல தீப்பெட்டி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அவற்றில் ட்ரெயினிங் எடுத்த ஆட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பொறுப்பில் இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடத்தாகக் காரணத்தால் அந்த மாட்ச் பாக்டரீஸ் களை மூட வேண்டிய நிலை வந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை எந்தமுறையில் விசாரிக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயலாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அடுத்து இன்றைக்கு செரி கல்ச்சர் பற்றி ஒரு குறிப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்னவென்றால் அரசுக்கு நிறைய புறம்போக்கு இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமற்றவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளையும் கொடுத்து இந்த மல்பரி செடிகளை வளர்க்கிற முறையில் ஒரு திட்டத்தை அரசு உருவாக்க வேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்திலும் மற்ற மாவட்டங்களிலும் புறம்போக்கு நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது இரண்டு லட்சத்திற்கும் அதிகமான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, கோரம் இல்லாமல் பேரவை நடந்து கொண்டிருக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவையில் கோரமில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை) : கோரம் இருக்கிறது. திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : ஆகவே செரி கல்ச்சர் சம்பந்தமாக நிலமற்றவர்களுக்கு நீங்கள் நிலத்தைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்; இந்தத் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம்; மாநிலத்தினுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்து அதற்கான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்தத் துறைக்கு சம்பந்தமில்லாத இன்னொரு துறைக்கு இருக்கிற ஒரு சின்ன பிரச்சினையை தெரிவித்த காரணத்தால் இப்போதே அவருக்கு பதில் சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். பஸ்கள் அவர்கள் தொகுதியில் விடுகிறபோது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நிறுத்தி விடுகிறார்கள் அல்லது அவர்களுடைய அனுமதி



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

யில்லாமல் விடுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்திலே எனக்கு உடன்பாடில்லை. என்ன காரணமென்றால் மான்முமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடத்தில் வந்து எந்தெந்த வழித்தடங்களில் பேருந்து வேண்டுமென்று கேட்டு எழுதிக் கொடுத்தவுடனே சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாக இயக்குநர்களுக்கு சொல்லி அந்த நடவடிக்கையை நேரடியாக நானே எடுத்திருக்கிறேன். சில நேரங்களில் சிக்கல் எங்கே ஏற்படுகிறதென்றால் ஒவ்வொரு பேருந்தும் விடுகிறபோது அதற்காக ஒரு நிகழ்ச்சி வைக்க வேண்டும், விழா நடத்த வேண்டுமென்று நிலை வருகிறபோது அங்கே இந்தச் சூழ்நிலை உருவாகி விடுகிறது. காரணம் ஏறத்தாழ ஆயிரம், ஆயிரத்து ஐதூறு வண்டிகளை புதியதாக அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது இந்த 1,500 நிகழ்ச்சிகளை நடத்த வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு பகுதியிலும் விரும்புகிறபோது நடைமுறையிலே பல சிக்கல்களை, கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தி விடுமென்ற காரணத்தால், சில இடங்களில் போது மக்களுக்கு இந்தத் துறையின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அந்த அபிப்பிராயத்திலே ஆங்காங்கு சில நிகழ்ச்சிகளை நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த நிலையில் சில சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர, வேறு உள்நோக்கத்தோடு இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். எனவே எதிர்காலத்தில் அப்படியிருக்குமானால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கையை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே. ஊரகத் தொழில்கள் மானியக் கோரிக்கை மீது நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இருபது அம்சத் திட்டத்தின் மூலமாக சிறுதொழில்களைப் பெருக்க, வறுமையைப் போக்க இன்றைக்கு கிராமத் தொழில்களை பெருக்க முனைந்துள்ள அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் சிறு தொழில்களைச் செய்பவர்களுக்கு இன்றைக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அப்படி பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய நிலையங்கள் சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் இருக்கிறதே தவிர கிராமங்களில் இந்த பயிற்சி நிலை

1957 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

யங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே கிராமங்களில் பயிற்சி நிலையங்களை அமைத்து கிராமங்களில் வாழ்கிற மக்களுக்கு அதனைச் சொல்லித் தர மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று குடிசைத் தொழில்களை இன்றைக்கு கிராமங்களில் விரிவுபடுத்துகின்ற திட்டம் இருந்து வருகிறது. எந்தெந்தக் கிராமங்களில் என்னென்ன பொருட்கள் உற்பத்தியாகின்றன, என்னென்ன பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நிலையைப் பார்த்து, அந்த நிலைக்கு ஏற்ப அந்தந்த கிராமங்களில் குடிசைத் தொழில்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் இன்று எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் பாங்குகளில் இந்தக் கடன் வழங்கிய பத்திரங்களைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால், பாங்குகள் இந்தக் கடன்களை வழங்குவதில்லை. அதில் சில கிராமங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இது போன்ற நிலைகள் கிராமங்களிலே நடைபெறாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து பாஸ் செய்தவர்களுக்குத்தான் இந்த சுயவேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பாஸ் செய்யாதவர்களுக்கும் இந்த சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் செங்கல் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்குத் தேவையான கச்சாப் பொருட்களாக உள்ள அந்த மண்ணை எடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தேவையான இடங்கள் அதிகமாக இல்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இதற்கு ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று கடம்பா, கருங்குளம் போன்ற பகுதி



[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1987 ஏப்ரல் 27]

களில் பெரிய குளங்கள் மேடுகளாக இருக்கின்றன என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த கடம்பா போன்ற பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய குளங்களை ஆழப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக, செங்கல் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அங்கே லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டு, இந்த கடம்பா பெரிய குளத்திலே செங்கற்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு—லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் உப்பு செய்பவர்கள் சமீபத்திலே தூத்துக்குடியிலே அதிகமான பேர்கள் அங்குள்ள உப்பளங்களில் உப்புகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இந்த உப்பிலிருந்து என்னென்ன பொருட்களை தயார் செய்ய முடியும் என்ற நிலை பற்றி, சரியான முறையிலே அட்டவணை வெளியிடவில்லை. ஆகவே உப்பிலிருந்து என்னென்ன பொருட்களை தயாரித்து வழங்க முடியும் என்ற அட்டவணையை அரசாங்கம் வெளியிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பனையிலிருந்து தும்புகளைப் பயன்படுத்தி, கான்கிரீட் பலகைகளை தயார் செய்ய முடியும் என்ற நிலை இருந்து, கதர்த்துறை மூலமாக இதை செயலாக்க இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த தும்பிலிருந்து கான்கிரீட் பலகைகளை செய்ய முடியுமா என்று நன்கு ஆராய வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடற்கரை ஓரங்களில் இன்று மீன் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு வாய்ப்பாக மீன்களைப் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், அதனை அடைப்பதற்குத் தேவையான டப்பா தொழிற்சாலை ஒன்றையும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று செய்துங்கநல்லூர் என்ற பகுதி என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பகுதியாகும். அங்கே கருங்கல் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்தக் கருங்கற்களை

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

உடைக்கக்கூடிய கிரஷர்களை அங்கே அமைத்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பன்னம்பாறை என்ற ஒரு பகுதியில் வெள்ளைக் கற்கள் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. இந்த வெள்ளைக் கற்கள் மூலம் என்னென்ன பொருட்களை தயார் செய்ய முடியும் என்பதை அறாய்ந்து, அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்கு, இந்த வெள்ளைக் கற்கள் மூலம் பொருட்கள் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கருங்குளம், அரசகுளம் போன்ற பகுதிகள் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்கான, வசதியான இடங்களாக அமைந்திருப்பதன் காரணமாக, அந்தப் பகுதியிலே பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கும் நிலையத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சூத்துக்குடி பகுதியில் தனியார் மூலமாக பொன்னாங்கன்னி இலையைப் பயன்படுத்தி சித்த மருந்து ஒன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளதாக நான் அறிகிறேன். இந்த மருந்தை தயார் செய்யக் கூடியவர்களை அணுகி அவர்கள் இந்த இலையிலிருந்து என்னென்ன மருந்துகளைத் தயார் செய்கிறார்கள் என்பதை தெரிந்து, அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீப்பெட்டி கூட்டுறவுத் தொழில்கள் இன்று அதிகமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் உற்பத்தியாகும் கீப்பெட்டிகள் அதிகமாக விற்காமல் இதில் தேக்கம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே சிறுகொழில் மூலமாக தயார் செய்யப்பட்ட இந்தத் கீப்பெட்டிகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு வற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1987 ஏப்ரல் 27]

(பிற்பகல் 1-40)

தஞ்சாவூரில் உள்ள மண்டலக் கயிறு வளர்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையம், இரண்டு துணை மையங்களை, கோயம்புத்தூரில் ஒன்றையும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒன்றையும் துவக்கியுள்ளதாக இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதனை எனது தொகுதியிலுள்ள தட்டாமடம் என்ற பகுதியிலே, அந்தப் பகுதியில் தென்னை மரங்கள் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, தட்டாமடத்திலே ஒரு கயிறு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே இந்த தென்னை மரங்களின் மூலமாக சில சிறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடைப்பதாக அறிகிறேன். அதனை கிராமப்புறங்களில் நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கிராமங்களில் சிறு தொழில்களுக்கான மூலப் பொருட்கள் கிடைத்து வருகின்றன. மாவட்ட தொழில் மையங்கள் மூலமாக எந்தெந்த பகுதிகளில் எந்தெந்த சிறு தொழில் செய்வதற்கு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை அறிந்து மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய பகுதிகளை தொழில் மையங்களாக அகற்றித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தகுமாறு கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது ஆறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். முப்பது உறுப்பினர்கள் வேட்டுத் தீர்மானங்கள் மூலமாக பல்வேறு உணர்வுகளை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதிலே 6 பேர் கொள்கை விளக்கம் பற்றியும் கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு குறிப்புகளிலேயிருந்து அவர்களுக்கு பதில் கிடைத்து இருக்கும். 13 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளிலே புதிதாக தொழிற்பேட்டைகளும், தொழிற்சாலைகளும் துவக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். ஒரு 10 தொழில் முனைவோர் ஒன்றாக தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்பை உடையவர்களாக முன் வருவார்களேயானால் அந்தந்தப் பகுதிகளிலே தொழிற்பேட்டைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சியை நிதிநிலைமைக்கு ஏற்ப இந்த

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

நிறுவனம் முயற்சியை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோன்று நிதி வசதியைப் பற்றி 5 உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் செயல்பட்டு வரும் மாவட்ட தொழில் மையம் இதுசம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அதிலே சிக்கல்கள் வருகிறபோது சம்பந்தப்பட்ட துறையிலே இருக்கிற மேல் அதிகாரிகளுக்கோ, அல்லது அமைச்சருக்கோ தெரிவிக்கிறபோது அதிலே சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திப்பெட்டித் தொழிலிலே இருக்கிற பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் இதைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து—ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன்—கலால் வரி பற்றி, ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறபோது கலால் வரி சம்பந்தமாகவும், மற்ற சில பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாகவும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த மாநில அரசினுடைய சார்பாக பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சம்பந்திக்கேட கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு சாதகமான முடிவு வருமேயானால் நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதோடு விட்டுவிடாமல் அதிகாரிகளை அனுப்பி அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நஷ்டத்திலே இயங்குவதற்கான காரணத்தை ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்ற முயற்சியை நிச்சயமாக இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கயிறு தொழிலுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு பெறவேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார். 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கு 14 லட்சம் ரூபாயை அதற்காக இந்த அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. 7½ லட்சம் ரூபாயை மொத்தமாக மத்திய அரசிலேயிருந்து நாம் பெற்று கொடுத்து இருக்கிறோம். மேலும் 75.76 லட்சத்திற்கு மத்திய அரசினுடைய நிதி தேவை என்ற பரிந்துரையையும் இந்த அரசாங்கம் அனுப்பி இருக்கிறது. அதேபோன்று கும்பகோணம்



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

நகரத்திலே கைவினைஞர்கள் பொருள்கள் அங்காடி ஒன்று அமைக்கவேண்டுமென்று உறுப்பினர் ஒருவர் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார். இது அரசினுடைய பரிசீலனையிலே உள்ளது. அதேபோன்று கும்பகோணத்திற்கு அருகிலே பட்டுநூல் முருக்கு ஆலை ஒன்று அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கும்பகோணத்திலே, தனியாரிடத்திலே நிறைய இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த இடத்திலே ஒன்றை அமைப்பது அவசியம் என்று இந்த அரசு கருதவில்லை. அதேபோன்று சாத்தான்குளம் தொகுதியிலே, ஆசூரிலே பட்டுப்புழு உற்பத்தி செய்வதற்காக பட்டுப்புழு முட்டை தயாரிக்கும் நிலையம் ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலே, குற்றாலத்திலே ஏற்கெனவே ஒன்று இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியிலே இது அவசியமா என்பதை இப்போது நாம் யோசிக்கவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களையும் இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சிறு தொழில்களிலேதான் மிக அதிகமான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கமுடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் நம்புகிறது. அதுமட்டுமல்ல ஒரு நம்பிக்கையோடு, ஒருவர் ஒரு தொழிலை துவக்கி மிகப்பெரிய ஒரு உன்னத நிலையை அடைவதற்கு இந்தத் துறை மிகப் பயன் உடையதாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த உணர்விலேதான் இன்றைக்கு பல்வேறு முன்னேற்றத்தை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதையும் இதற்கு முன்னாலே செய்ததைவிட மிக பல மடங்கு இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பின்பு செய்து சாதித்து இருக்கிறது, முடித்து இருக்கிறது என்பதை கூட இங்கே சில புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கால தாமதத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நிச்சயமாக இந்த அரசு கவனிக்கும் என்பதையும், உள் நோக்கத்தோடு செய்யப்படவில்லை என்றும் ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன். அப்படி இருந்து இருக்குமானால் இரண்டு அமைச்சர்கள் அங்கே வந்து அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. அல்லது அவர்கள் நனைக்கிறபடி இருக்குமானால் வேறு இடத்தில்கூட அதை அமைத்து இருக்கலாம். பக்கத்து ஊரில் கூட அதை அமைத்து இருக்கலாம். அந்த நோக்கத்தோடு அது நடக்கவில்லை. ஏதாவது சூழ்நிலை காரணமாக கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய உள்நோக்கம் அல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மாண்புமிகு பெரியவர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் ஓட்டப்பிடாரத்தைப்பற்றி மிக அதிகமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இன்னும் பல மிக அவசியமான சில கருத்துக்களை இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். முசுக்கொட்டை வளர்ப்புப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு பின்னாலே நான் புள்ளி விவரத்தை சொல்கிறேன்.

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உச்சி அவர்கள் ஊட்டியைப் பொறுத்தவரையில், நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக அதிகமாக இருக்கின்ற தேயிலையைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதிலே இந்த அரசு தனிக் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரகுருபர ராமநாதன் அவர்கள் 40 ஆண்டு காலமாக இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும் தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறவில்லையே என்ற வேதனையை அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அவருக்கு இந்த புள்ளிவிவரங்கள் முழுமையாக தெரிகிறபோது நிச்சயமாக இந்த அரசு பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பின்பு எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பிரேம் குமார் அவர்கள் சில கோரிக்கைகளை குறிப்பாக தோல் பொருட்கள் சம்பந்தப்பட்ட கோரிக்கைகளையும், பூட்டு சம்பந்தமான கோரிக்கைகளையும் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதையும் எந்த அளவுக்கு செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். குறிப்பாக பூட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம்



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அந்த அந்த அறைகளிலே பூட்டு போட்டிருப்பார்கள் என்றுதான் நான்கூட கருதுகிறேன். இன்னும் ஒன்று, எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளிலும் இப்படி அந்த மானியம் சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கூட சில நேரத்தில் ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடும். சிறைச்சாலை மானியம் இப்படி எத்தனையோ மானியங்கள் வருகிறபோது எல்லாவற்றிலும் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பது அது சரியாக இருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு). இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். விளம்பரம் அதிகமாக திண்டுக்கல் பூட்டுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 234 பூட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டுவந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் கொடுப்பார்களானால் அது கொஞ்சம் நல்ல விளம்பரம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் கூட இந்த அரசு வரவேற்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் டயர் தொழிற்சாலையைப்பற்றி ஏற்கனவே சொன்னார்கள். இதை போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மூலம் அமைக்கலாமா என்ற ஒரு ஆய்வு செய்யப்பட்டு அந்த ஆய்விலே அவ்வளவு வெற்றிகரமாக அது அமைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது என்று ஒரு ரிப்போர்ட் தான் எங்களுக்கு கிடைத்து இருக்கிற காரணத்தால் அது அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் சிறு தொழிலில் அதை வைத்து வேறு ஏதாவது செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதைப்பற்றி நாம் ஆய்வு செய்யலாம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். என். இராமசாமி அவர்கள் பனைத் தும்புவை வைத்து கான்கிரீட் பலகை அமைப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். வெளிநாடுகளில் இப்படி செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு வந்து கூட இங்கே காட்டினார்கள். எனவே அது சம்பந்தமாக சரியாக ஆய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

செய்யலாம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இங்கே குறிப்பாக சிலவற்றை மட்டும் மேலோட்டமாக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு கூட தொழிலில் அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லையோ, இந்த அரசு அவ்வளவு செய்யவில்லையோ என்று ஒரு சந்தேகத்தைச் சொன்னார்கள். சில உதாரணங்களை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பதிவு செய்யப்பட்ட தொழில்கள் 1967-லிருந்து 1977 வரை ஏறத்தாழ 7,011 தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு 1977 லிருந்து 1987 வரை ஏறத்தாழ 61,861 தொழில்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் இருக்கின்ற தொழில்கள் ஏறத்தாழ 80,685 தொழில்களை இந்த அரசு பதிவு செய்திருக்கிறது. நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்கும்போது 18,824 தொழில்கள் பதிவு ஆகி இருந்தது. எனவே இதிலே அரசு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதேபோல் வேலைவாய்ப்பை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால் கூட 1967-லிருந்து 1977 வரை 30 ஆயிரம் பேருக்கு மட்டும் தான் இந்த சிறுதொழில் துறையிலே வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசு 1977-லிருந்து 1987-க்குள் 7 லட்சத்து 80 ஆயிரம் பேருக்கு புதிதாக வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-50)

அதேபோன்று முதலீட்டைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 100 கோடி என்று இருந்ததை இன்றைக்கு ரூ. 1,000 கோடி ஆக உயர்த்தியிருக்கிறது. உற்பத்திகூட, ஐந்து மடங்காக உயர்த்தி இருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது, இந்த அரசாங்கம் தனிக் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது, சிறப்பாக செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

சுய வேலைவாய்ப்பைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். தமிழக அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் ஒருவர் அவருக்காக வேலை வேண்டுமென்று கேட்டு அலைவதைவிட, தனக்கென்று ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்துக் கொள்வது, தன்னுடைய குடும்பத்திற்காக மட்டுமல்லாமல், இந்த நாட்டிற்கே ஒரு மிகப் பெரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்குமென்று கருதுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் கல்வியிலே கூட இந்த அரசாங்கம், குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு மிகப் பெரிய மாறுதலை, மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே கூட ஒரு மாறுபட்ட கருத்து சொல்லப்பட்டது. எதற்காக இவ்வளவு இஞ்சினீயரிங் கல்லூரிகள் தேவை, எதற்காக இவ்வளவு பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் தேவை, ஐ.டி.ஐ க்கள் தேவை என்றும், நாளைய தினம் இவர்கள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடுவார்களே, அதற்கெல்லாம் என்ன ஏற்பாடு என்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. அப்போது அரசினுடைய சார்பாக சொல்லப்பட்ட பதில். ஒருவர் பி.எ. படித்துவிட்டு, எம்.எ. படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல் திண்டாடுவதைவிட டிப்ளமா படித்துவிட்டோ, இஞ்சினீயரிங் படித்துவிட்டோ, ஐ.டி.ஐ படித்துவிட்டோ வேலை இல்லை என்று சொல்வது என்பது நிச்சயமாக இந்த நாட்டிற்கு அபத்தானதல்ல. மிகப் பெரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் இருக்குமென்ற ஒரு கருத்து அரசினுடைய சார்பில் சொல்லப்பட்டது. என்ன காரணம் என்று சொன்னால், ஒரு எம்.எ. படித்தவன், பி.எ. படித்தவன், அவனுக்கு ஒரு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் நிச்சயமாக, சுய வேலைவாய்ப்பைத் திறமையாக ஏற்று செயல்படுத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. ஒருவேளை அப்படியே அவர்கள் திறமையாகச் செய்தாலும்கூட, அவர்களைவிட திறமையானவர்கள் இந்த டிப்ளமா படித்தவர்கள், அதாவது இஞ்சினீயரிங் படித்தவர்கள், இப்படிப்பட்ட தொழில்துட்ப்பு படிப்பை படித்து இருக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களைவிட குறிப்பாக நடத்தமுடியும். அந்தத் தொழில்துறையிலே தங்களை முன்னாலே கொண்டு வந்து விடமுடியும் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் இந்த நாடு தொழில்மயமாக ஆகவேண்டுமென்ற நிலையில், தொழிற்

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

கல்வி படித்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்ற உணர்வோடுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கு செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் உத்தரவாதமாகச் சொல்கிறேன். இன்னொரு 15 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தக் கல்வி துவக்கப்பட்ட காரணத்தால், ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து தொழிற்கல்வியை நாம் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால், தொழிற் கல்வியை இந்த நாட்டிலே பரப்பவேண்டுமென்ற உணர்வோடு சொல்கின்ற காரணத்தால் இன்னும் ஒரு 15 ஆண்டுகாலத்தில் நிச்சயமாக மிகப் பெரிய தொழில் நிறுவனங்களை அவர்கள் ஆரம்பிக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பையும், ஒரு தொழில் மயமான நிலையையும் இந்த நாட்டிலே உருவாக்கமுடியும் என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். குறை சொல்லக் கூடியவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையாக அமர்ந்து, ஆலோசிப்பார்களேயானால் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கேகூட, கூட்டுத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமானவர்களும் அதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவன் படித்துவிட்டு வரும்போது அதை இன்னும் கொஞ்சம் சிறப்பாகவும், நவீனமாகவும், சிறந்த முறையிலும் மற்றவர்களோடு போட்டி போடுகின்ற தன்மையோடும் துவக்கவேண்டுமென்ற அந்த உணர்வு ஏற்படும். அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே அடிப்படையில் மாறுதலை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துகிறபோது, நிச்சயமாக எதிர்காலம் இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சிறப்பாக இருக்குமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுய வேலைவாய்ப்பை நீங்கள் பார்த்தால், மத்திய அரசு என்ன இலக்கீட்டை நிர்ணயித்ததோ, அதிலே கடந்த 4 ஆண்டுகளாக நாம் அவர்கள் இலக்கீட்டிற்கு மேலே எட்டி வந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ 82,000 பேருக்கு அதிலே வேலைவாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ ரூ. 141 கோடி அதிலே முதலீடாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது.



[திரு. சு. முத்துசாமி] [1987 ஏப்ரல் 27]

அதேபோன்று மின் அணு தொழில். இதிலே அதிக கவனம் செலுத்தப்படாமல் இருந்தது. 1977-ல் 156 தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இருந்தன. இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு 600 ஆக அது உயர்ந்திருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பார்த்தால் கூட, இன்றைக்கு அது பத்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமங்களிலே அதிகமான அளவில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதற்கு இது மிக உறுதுணையாக, மிகப் பெரிய கருவியாக அமைந்திருக்கிறது. அதிலே உற்பத்தியைப் பார்த்தால் 1977-லே நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறபோது ஏறத்தாழ ரூ. 11 கோடி இருந்தது, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 83½ கோடியாக உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது. விற்பனையைப் பார்த்தால் ரூ. 13 கோடியாக இருந்தது, இன்றைக்கு ரூ. 105 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பைப் பார்த்தால், 21,000 என்று அன்றைக்கு இருந்த நிலைமாரி, ஒரு லட்சம் பேருக்கு மேலே இன்றைக்கு அது தாண்டி வந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதுபோன்று தொழிலாளர் சேவைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்றைக்கு சாதாரண தொழிலாளர்களிடத்திலே மிகப் பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கின்றன. பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியிருக்கிற காரணத்தால் இந்த நாட்டில் அடிமைகள் என்று சொல்லப்படுகிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்களை மீட்டு, வெளியிலே கொண்டுவருவதற்கு, ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு இது மிகப் பெரிய பயனுடையதாக இருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களுடைய கையிலே மாட்டிக்கொண்டு சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த தொழிலாளிகளுக்கு மிகப் பெரிய பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையிலே இது அமைந்திருக்கிறது. இது இன்னும் பரவலாக அவர்கள் எல்லோரும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையிலே வரவேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய ஆசை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோன்று 42 திட்டங்களை எடுத்து நவீனமயமாக்குவது சம்பந்தமாக ஆய்வுசெய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதே போன்று சிட்கோ சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இங்கே பேசியவர்கள்

[1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

தெரிவித்தார்கள். வளர்ச்சி மையங்களை அமைத்தல், மற்றும் மாநில, மைய அரசினுடைய மானியத்தைப் பெற்றுத்தருதல் இப்படி பல்வேறு தொழிலைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப்பெற என்ன வழிவகைகள் என்பதை யெல்லாம் கூறுதல். மின் கட்டண மானியம் பெறுதல், ஏற்றுமதி இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு முன்னோடியாக இருந்து அவர்கள் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை இன்றைக்கு சிட்கோ நிறுவனம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே இப்போது சமீபத்திலே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. அபராத வட்டி என்று ஏறத்தாழ 19½ சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 13 சதவிகிதம் ஆக குறைத்து அதிலே இருப்பவர்களுக்கு இருந்த பளுவை இந்த நிறுவனம் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. மானியத் தொகை பெறுவதற்கு மாவட்ட அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று பொது மக்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளைப் போக்குவதற்கு ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சி இப்போது எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தவணை முறையிலே தொழிற் கூடம் என்று நீங்கள் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 315 என்று இருந்ததை 1,176 ஆக இந்த அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அதிலே வேலைவாய்ப்பை நீங்கள் பார்த்தால் 6,300 என்று இருந்ததை 23,520 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய முதலீட்டு மானியம் வழங்குவது சம்பந்தமான கணக்கை நீங்கள் பார்த்தால் வேலைவாய்ப்பு 4,153 என்று இருந்ததை 49,370 என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு நிறுவனமும் மிகப் பெரிய வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. சில முன்னேற்றங்களை மிகச் சிறப்பாக செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போன்று தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம். டி.ஐ.ஐ.சி. 1967-லே கடன் பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1,912. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 33,773 நிறுவனங்களுக்கு நாம் கடன் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே எவ்வளவு தூரத்திற்கு அதிகமான இடத்திலே இது பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் கொடுத்த கடன் 1967-லிருந்து 1977 வரை ஏறத்தாழ 73 கோடி. ஆனால் 1977-லேயிருந்து 1987 வரை நாம் கொடுத்திருக்கின்ற கடன் ஏறத்தாழ 508 கோடி ரூபாயாகும். அதேபோன்று 1967-லிருந்து 1977 வரை பயன் பெற்றவர்கள்



[திரு. சு. முத்துசாமி] [1987 ஏப்ரல் 27]

ஏறத்தாழ 65,600 பேர்கள். இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 2½ இலட்சம் பேர்கள் அதிலே பயன் பெறுகின்ற நிலையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. 1987-88-க்கு 110 கோடி கடன் வழங்குவதற்கு திட்டமிட்டு 25,000 பேர்கள் அதிலே பயன் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு விசேஷமான அமைப்பு என்னவென்று சொன்னால் தொழில்துட்ப படிப்பை படித்திருப்பார்கள். தொழிலை அவர்கள் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கும் இருக்கும். ஆனால் முதலீடு செய்கின்ற வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்காது. எனவே அந்த வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள், இதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய குடும்பம் வேறு எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபட்ட அனுபவம் இல்லாதவர்கள், இப்போது தான் அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் படித்துவிட்டு வெளியே வந்து தொழில்துட்ப அறிவோடு இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு குறைந்த வட்டி 1 சதவிகிதம் வட்டியிலே கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. 1984-85 ஆம் ஆண்டு 102 இலட்சம் அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டு 194 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1986-87 ஆம் ஆண்டு 220 இலட்சம் அப்படி கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் இது விளம்பரமாக வரவேண்டும். மற்றவர்களுக்கும் இது தெரிய வேண்டும். அவர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இதை யெல்லாம் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே போன்று 5 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலே இருக்கின்ற தொழிற் சாலைகளை நவீனமயமாக்க வேண்டும், புதுப்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் தனியாக கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அப்படிப்பட்டவர்களும் குறைந்த வட்டியிலே இப்போது கடனைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலை ஆரம்பித்து நலிந்துவிட்ட தொழிற்சாலைகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, மறுமலர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதற்காக இந்த நிறுவனம் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே கூட இங்கே கொடுத்திருக்கின்ற கணக்குப்படி 1985-86 ஆம் ஆண்டிலே 69 இலட்சம் ரூபாயைக் கடனாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1986-87-லே 125 இலட்சம் ரூபாய்

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி என்னிடத்  
திலே இங்கே கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிறிய மருத்துவ  
மனை ஆரம்பிப்பதற்காக கூட இதிலே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.  
இது சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணம்.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை):  
பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்  
படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: 1984-85-இலே ஏறத்தாழ  
196.54 இலட்சம் இலாபமாக அவர்கள் சுட்டியிருக்கிறார்கள்.  
1985-86-இலே 195.40 இலட்சம், 1986-87-இலே சுமாராக  
200 இலட்சம் வரும் என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.  
இங்கே இவற்றையெல்லாம் சில பேர் குறிப்பிட்டார்கள்.

டான்சியைப் பொறுத்தவரை ஒரு சுணக்கமான நிலை அதிலே  
இருந்தது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால்  
இந்த அரசு எடுத்த தீவிரமான நடவடிக்கையின் காரணமாகவும்,  
அதிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இன்றைக்கு சிறப்பாக எடுத்துக்  
கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கையின் காரணமாகவும் அதிலே ஒரு  
மறுமலர்ச்சியை நம்மால் ஏற்படுத்த முடிந்திருக்கிறது என்பதை  
மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள்  
எதிர்பார்க்கிறபடி, அடுத்த ஆண்டு அநேகமாக நஷ்டமே இல்லை  
என்ற நிலையை உருவாக்கிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு  
இருக்கிறது. உதாரணமாக, 1986-87 ஆம் ஆண்டு ஏறத்தாழ  
150 இலட்சமாக அந்த நஷ்டம் குறைந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே  
இருந்த நஷ்டம் ஏறத்தாழ 420 இலட்சமாக இருந்திருக்கிறது.  
எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக அது குறைக்கப்  
பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அது நல்ல நிலைக்கு வரும் என்ற  
நம்பிக்கையை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் அதைச்  
சீரமைப்பதற்காகவும், நவீனப்படுத்துவதற்காகவும் எல்லா  
முயற்சிகளையும் அந்த நிறுவனம் மேற்கொண்டிருக்கிறது  
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

அதேபோன்று, தமிழ்நாடு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம். அது தமிழக முதல்வர் அவர்களால் 1983 ஆம் ஆண்டு புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 கோடி ரூபாய் மூலதனம் அதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொல்லியதைப்போல, சாதாரண அடிமட்டத்திலே இருக்கின்ற அந்த சமுதாயத்திலே பல காலமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு, அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மறுமலர்ச்சியைப் பெறுவதற்கு அந்த நிறுவனம் நிச்சயமாக மிகப் பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் இந்த அரசு அதைத் துவக்கி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. தோல் உற்பத்தியிலே இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலம் மிகச் சிறப்பான இடத்தை எட்டிப் பிடித்திருக்கிறது. எனவே அந்த அமைப்பு இதிலே இன்னும் மிகப்பெரிய வளர்ச்சி அடைவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அது துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அது அந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக, வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஏற்கெனவே அந்தத் தோல் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்த நம்முடைய நிறுவனங்கள் மிக அதிகமான நஷ்டத்திலே இயங்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இது ஒரு தனி நிறுவனமாக, தனி அமைப்பாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்பு நஷ்டம் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சில இடங்களில் அந்த நஷ்டம் போக்கப்பட்டு இலாபத்திற்குக் கூட கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு முழுவதுமாக இலாபத்திற்கு வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையை, நம்முடைய அதிகாரிகள், நான் நடத்திய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று, பட்டு வளர்ச்சித் துறையிலே மிகப் பெரிய வேலைவாய்ப்பை நம்மால் ஏற்படுத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த அரசு மிக வேகமாக அதிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இங்கே சொன்னார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில், தனியார்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்து அதைச் செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற கருத்தையும் அவர்கள் கேட்டார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

முசுக்கொட்டைச் செடி பயிரிடுகிற பரப்பளவைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், 1977-இலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறபோது, 11,460 ஏக்கர் நிலத்தில் மட்டும்தான், முசுக்கொட்டைச் செடி பயிரிடப்பட்டது. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 74,952 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிடப்படுகிறது. 11,000 ஏக்கரிலிருந்து ஏறத்தாழ 75,000 ஏக்கராக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று முட்டை உற்பத்தியை நீங்கள் பார்த்தால் 15 இலட்சமாக இருந்தது, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 147 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. 15 இலட்சத்திலிருந்து 147 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதேபோன்று பட்டு உற்பத்தியை நீங்கள் எடுத்துப் பார்ப்பீர்களேயானால், 0.16 இலட்சம் கிலோவாக இருந்தது. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 3.10 இலட்சம் கிலோவாக உயர்ந்திருக்கிறது. வேலைவாய்ப்பைப் பார்த்தால், 57 ஆயிரம் ஆக இருந்தது, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்பு ஏறத்தாழ 4 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

நிதி ஒதுக்கீடுகூட, ஏறத்தாழ ரூபாய் 93 இலட்சம் என்று இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 257½ இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றனவே, இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட மிகப் பெரிய முயற்சியின் காரணமாக, இன்னும் விரிவாக அதிகமாகச் சொல்ல முடியவில்லையெனினும், இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, என்னென்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்திருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். தொழிற் பேட்டைகள் என்கெங்கே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்று நீங்கள் தெரிவித்தீர்கள். ஏற்கெனவே என்கெங்கே தொழிற்பேட்டைகள் இல்லாத மாவட்டத் தலைநகரங்கள் இருக்கின்றனவோ, எந்த வட்டங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் இல்லையோ அவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அதைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

இன்னொன்று, தொழிற்பேட்டைகளை ஆரம்பிக்கும்போது இந்த இடத்திற்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை வேண்டும் என்பதைவிட அந்த இடத்தில் எந்தத் தொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, அந்தத் தொழிலைச் செய்ய முன்வருகிறார்களா என்பதைப் பார்த்து ஆரம்பிக்க வேண்டிய கட்டாய நிலை இருக்கிறது. அப்படி இல்லையென்றால் நாம் எடுக்கிற முயற்சிகள் தோல்வியடைந்துவிடுவதோடு, வாய்ப்பு வேண்டும் என்று அதிகமாகக் கேட்கிற இடத்தை விட்டுவிட்டு, வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற இடத்தில் நாம் தொழிற்பேட்டையை ஆரம்பித்தால் அதனால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிற்கு இரண்டு வகைகளில் நட்டம் ஏற்படும் என்கிற காரணத்தால் அதை ஆலோசனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எங்கே தொழிற்பேட்டை வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அந்த இடத்தை ஆய்வு செய்து அங்கே அவசியம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அரசு அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் இப்போது புதிதாக ஒரு ஆய்வைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது ஒரு கருத்து எங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எந்தெந்த மாவட்டத்தில் என்னென்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதை எற்கெனவே தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும்கூட இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக எந்தெந்த மாவட்டத்தில் என்னென்ன தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்றும் அப்படி ஆரம்பிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும், அதற்குத் தேவையான கச்சாப் பொருள்கள் எங்கிருந்து, எப்படி கிடைக்கின்றன என்பதைக் குறித்தும், தயாரிக்கும் பொருள்களுக்கு விற்பனை—மார்க்கெட் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையேகூட மாவட்டம் என்று எடுத்துக் கொள்வதைவிட, தொகுதி என்று எடுத்துக்கொள்வதைவிட, ஒன்றியம் என்ற அளவில்கூட செய்யலாமா என்பது எங்கள் எண்ணமாக இருக்கிறது. ஒன்றிய அளவில் ஆய்வு செய்யலாமா என்று அரசு

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காரணம் தொழிற்சாலை என்பது பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பரவலாக்கப் பட்டால்தான் எல்லா இடங்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால் ஒன்றிய அளவில் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாமா என்று ஆலோசனை செய்யப்படுகிறது.

தொழிற்கூடங்களைக் கட்டுவது என்பதுபற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் தொழிற் பேட்டைகளை அமைப்பது என்பது சாத்தியம் இல்லை என்ற காரணத்தால் நான் இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர் களிடம் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் தொகுதியில் இருக்கிற ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் அமைத்து விடுவீர்களானால், அதற்குத் தனியார் யார் முன்வந்தாலும் எப்படியாவது தனியார் மூலம் ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்வீர்களானால், நிச்சயமாக இந்த அரசு அதற்கு முழுமையாக ஒத்துழைப்பு தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசே முன்னின்று அதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கும் உங்களுக்கு முழுமையாக ஒத்துழைப்பு தருவதற்கும் தயாராக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஓராண்டுக்கு என்று நீங்கள் கணக்குப் போட்டால் ஐந்தாண்டு காலம் ஒருவர் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கிற அவர் தொகுதியில் ஐந்து தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும் வாய்ப்பு வரும்போது ஒருவர் தொழில் ஆரம்பித்து அதன்மூலம் முதலாளி ஆகிறார் என்பதைவிட ஒரு தொழிற்சாலை 10 பேருக்கு வேலை கொடுக்கிறது என்கிற வகையில் ஐந்து தொழிற்சாலையில் 50 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்படும் என்கிற காரணத்தால், வந்த முயற்சியில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த நேரத்தில் நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் ஆரம்பிக்கும்போது ஒரு தொழிற்பேட்டையில் இருக்கிற வசதிகளைவிட அதிகமாக அவர்கள் செய்து கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் அதற்கான



[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 27]

முழு ஒத்துழைப்பையும் கூட அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வரும், அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜப்பானோடு சேர்ந்து ஒரு திட்டத்தை நாம் வகுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம்—அதுவும் மைய மாநில அரசுகளால் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் 12 தொழில்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 12 இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை—தொழிற்பேட்டைகளை—ஜப்பான் அரசோடு—அவர்கள் நிதி உதவியோடு, அவர்கள் தொழில் நுட்ப அறிவோடு—நாமும் சேர்ந்து செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை நாம் இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சி அநேகமாக வெற்றிகரமாக முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தத் திட்டத்திற்கு மொத்தமாக ரூ. 108 கோடி செலவாகும் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. அதில் மருந்து தயாரித்தல்—மருத்துவத் தொழிலுக்குத் தேவையான கருவிகள் தயாரித்தல்—தோல் பொருள்கள் தயாரித்தல், கல்விக்குத் தேவையான சாதனங்கள் தயாரித்தல், ஆடைகள் தயாரித்தல் இப்படிப் பல்வேறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இவைகளை ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆரம்பிக்கும்போது பலபேருக்கு வேலை வாய்ப்பு உருவாவதோடு, தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிற வாய்ப்பினையும் நாம் ஏற்படுத்த முடியும் என்று நம்புகிறேன். எனவே இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு மிகப் பெரிய, மகத்தான சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் தீவிரமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த இம்மாமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்போடு நிச்சயமாக இந்த அரசு செயல்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, அதற்குள் தொழிற்துறையில் ஒரு முன்னேற்றத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பதோடு பல

1987 ஏப்ரல் 27] [திரு. சு. முத்துசாமி]

பேருக்கு வேலைவாய்ப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகப் புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது. பல கழகங்கள் நட்டத்தில் நடைபெறுவதாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் ஆய்வு செய்து, அவற்றை எப்படி இலாபத்தில் செயல்படச் செய்வது என்பதைப்பற்றியும் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக முயற்சிகளை எடுப்பார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினாலும் நேரமின்மை காரணமாகவும் நீங்களும் பல்வேறு விஷயங்களை நிறைய அறிந்திருக்கிற காரணத்தாலும் இதோடு என்னுடைய கருத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வேட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் இரண்டையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

(பிற்பகல் 2-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் மு. இராசாங்கம், ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வேட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எஸ். ரெத்தினராஜ், பி. கே. எம். முத்தராமலிங்கம் ஆகியவர்களுடைய வேட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.



[1987 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மாமியக் கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 13,91,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மாமியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் கே. சுப்பராயன், எஸ். என். இராமசாமி ஆகிய வர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மாமியக் கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,20,84,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மாமியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (28—4—1987) காலை 10 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.11 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.